

HDP'nin ezilenleri buluşturması hamamı ısıtıyor!

AKP, CHP, MHP, HDP ve seçime girecek diğer partilerin 7 Haziran seçimindeki milletvekili aday listeleri açıklandı.

AKP, CHP ve MHP başta olmak üzere düzenin devamının "teminatı" olan bütün partilerin adaylarının kaygısının "nasıl daha zen-

gin olurum, daha fazla çalarım, daha fazla sömürürüm" olduğundan ve katletmek, zulmetmek, çalmak-çırmak için aday olduklarından zerre şüphe duymayacağımız gibi, bunun sistemin teşhiri için de önemli bir malzeme olduğunu görmek gerekiyor.

☞ Sayfa 08

Sevsinler sizin demokrasinizi!

Partilerin 7 Nisan'da milletvekilleri listelerini YSK'ya vermesinden önce ve sonra aday profilleri üzerinde yoğun ve sıra dışı tartışmalar yaşandı. Önceki seçimlerden farklı bir şekilde, medya adaylar üzerinden odaklanmış tartışmalar şekillendirdi.

Adayların partilerin genel siyasi çizgisini yansıtan bir yanı olmakla birlikte, bunu belirleyen esaslı bir kriter olmadığı da deneyimle, mevcut siyasi partiler yarasası ve kuşkusuz partilerin sınıfsal niteliği ile sabittir.

☞ Sayfa 09

özgür gelecek

Haftalık Pêşeroja Azad

Sayı: 34

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

16-22 Nisan 2015

Özgür Gelecek'ten

Özgür basın susmaz! Katile katil der!

11 Nisan günü gazetemiz çalışanlarının kaldığı eve Terörle Mücadele Şubesi polisleri tarafından baskın gerçekleştirildi. Evde yapılan ve yarım saat süren göstermelik bir aramanın ardından gözaltı yapılmadan polisler evi terk etti.

Seçimlerle hareketlenen politik atmosfer ile beraber bu baskı ve sindirme politikalarının ivme kazanması sürpriz değildir. Bu politikaların yabancısı değiliz ve bu uygulamaları "iyi biliriz"!

24 Nisan, 1 Mayıs, 18 Mayıs derken sadece fiziki olarak değil politik olarak da ısınan havayı bulandırmak isteyenlere karşı yalnız olmadığımızı biliyoruz. Hem özgür basın mücadelesi veren dostlarımızın hem de okurlarımızın destek mesaj ve etkinlikleri de bunun bir kanıtı oldu.

Kusura bakmayın ama biz yine "teröriste terörist", "hırsıza hırsız", "katile katil" demeye devam edeceğiz!

Emekçinin Gündemi

Daha güçlü çalışma ile 1 Mayıs'ta Taksim'i kuşatalım! (05)

Göğün Yarısı

Barajları aşılıyor,
HDP'de buluşuyoruz! (07)

Gündem

Düşman hukuku devrede! (03)

Pusulâ

Direnişlere, greve, eylemlere katılm... Görev mi? Lütfü mü? (11)

Pertek
Belediyesi'nde
işçiler
direnişe devam
ediyor

☞ Sayfa 14

"Utancı
Davası"nda
"yaşasın kadın
dayanışması"

☞ Sayfa 07

Faşizmin
korkulu
rüyası:
çocuklarımız

☞ Sayfa 10

"Sonraki kuşaklara
vatan yerine sadece
Ermeni Cemaatleri mi
bırakalım?"

☞ Sayfa 13

Erdoğan "Teröriste terörist diyemeyen teröristin ortağıdır" dedi

Hırsıza hırsız, katile katil

diyemeyen ortaktır!

Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan, geçtiğimiz günlerde "Durmuş saat bile günde iki kere doğruyu gösterir" sözünü doğrularcasına konuştu. "Teröriste terörist diyemeyen teröristin ortağıdır" diyen Erdoğan'ın kaygısı ve itham ettiği kesimler konusunda zıt noktalarda olsak da, sözün doğruluğunu belirtmek gerek.

AKP'nin halk düşmanlığını yaşayanlar açısından bu cümlelerin devamını getirmek gerekir. Mesela "teröriste terörist" demek gerektiği kadar "hırsıza hırsız, kati-

le de katil" demek gerekmez mi? Tendürek dağlarında HDP'li Cezmi Budak'ı katledene katil, elektrik kesintileri ile halkı nükleere mahkum etme kaygısı güdenlere hırsız demek gerekmez mi? Başta Erdoğan'ın kendisi olmak üzere hepsi, evet evet hepsi, bu durumda hırsız-katilin kendisi-ortağı olmuyor mu? Soma'da 301 maddenci yakını katledilen insanları tekmeletmeye benzer bu!? Hırsız hırsızdır, katil katil, terörist de terörist... Ve açıktır ki hepsi bu devletin ta kendisidir!

Meslek onuruna saygı!

Bir kez daha hatırladık **Halil Serkan Öz** ile öğretmenleri. Gündem oldu, konuşuldu öğretmenler ve onlara duyduğumuz saygı! Yalova'da matematik öğretmeni olarak görev yapan Halil Serkan'ın başına "talih kuşu" konmuş ve vali sınıfını ziyaret etmiş. O da ne, sınıfta darbe ürünü olan tek tip kıyafete karşı çıkan, sendikacı hem de Eğitim-Senli, özgürce istediği kıyafetle derse giren bir öğretmen var.

Herkesin bildiği gibi resmi kurumlara bir makamdan ziyaret olursa herkesi bir telaş alır, öğrencilere sessiz olması telkin edilir, çalışanların kravatını düzeltip, ceketini düğmeleyip esas duruşta beklemesi saygı, hürmet olarak ele alınır. Türk Dil Kurumu'na (TDK) göre saygı; "Değeri, üstünlüğü, yaşlılığı, yararlılığı, kutsallığı dolayısıyla bir kimseye, bir şeye karşı dikkatli, özenli, ölçülü davranmaya sebep olan sevgi duygusu, hürmet, ihtiram. Başkalarını rahatsız etmekten çekinme duygusu" olarak tanımlanmıştır. Elbette bizler saygıyı TDK gibi anlamıyor ve uygulamıyoruz.

Saygı bir tutumdur!

Yalova valisi Selim Cebiroğlu'nun öğretmen Halil Serkan Öz'e hakaretlerine sessiz kalmayan emekçiler birçok yerde "Öğretmene saygı yürüyüşü" gerçekleştirdi. Bu yürüyüşe katılan Halil öğretmenin, kalbi dayanamadı yaşadıklarına ve hayatını kaybetti. Benzer bir ölüm 31 Mayıs 2013'te AKP iktidarının eğitim alanındaki uygulamalarına, yolsuzluklarına tepki için Hopa'da eylemde de gerçekleşmiş ve öğretmen Metin Lokumcu'nun kalbi durmuş, hayatını kaybetmişti. Faşizmin kol gezdiği, baskının, şiddetin dört bir yanı sardığı ülkemizde hiçbir alan yoktur, sorunsuz, sıkıntısız.

Önceden sözde anlam ve değer verilirdi öğretmenlik mesleğine, hafızalarımızda hala silinmeyen "sensin bana okuma yazma öğretene", "bana bir harf öğretene bin yıl kölesi olurum" gibi onlarca söz... Mevcut gerçeklik bugün söylemde dahi yoktur. Eğitim sistemi biat etmeyi, sormadan sorgulamadan, söyleneni yapmayı amaç edinmiştir. İktidarın en büyük korkusu özgür, eleştirel düşüncedir. Yaşamın her alanında birileri söyler birileri yapar, ne-

den, niçin, nasıl soruları dillendirilmez.

Yalova Valisi Selim Cebiroğlu tarafından 27 Mart günü Halil Serkan öğretmenin sınıfında yapılan hakaretler sadece ona yönelik değildir. Eğitim-Sen'in yıllardır sürdürdüğü onur, emek ve demokrasi mücadelesine karşı sistemli saldırının sadece bir parçasıdır. Bütün iş kollarında olduğu gibi eğitimciler de esnek, güvencesiz, angarya çalışma yükü altında ezilmektedir. Eğitim emekçileri ekonomik ve sosyal sorunlarına ek olarak mesleki saygınlıklarında ciddi gerilemeler yaşamaktadır. Her fırsatta öğretmenlerin az çalıştığından, uzun tatil yaptığından vs. bahsedilerek öğretmenlik mesleği değersizleştirilmektedir. Sık sık değiştirilen eğitim politikalarıyla adeta oyuncağa dönüşmüş,

kalabalık sınıflar sorununa bir de "4+4+4" ile minicik çocuklar okula başlaması eklenmiş, bu durum öğretmen ve öğrenci açısından başarısızlık ve mutsuzluğu artırmıştır.

Halil öğretmen için birçok ilde sendikalar, emek ve demokrasi güçleri eylemler yaptı, öğretmenler derslere girmedi, ortak vurgu yaşananların ilk değil son da olmayacağı oldu. Yabancı değiliz, adına de-

netim ya da ziyaret, ne dersiniz deyin, egonuzu tatmin etmenin aracı olarak kullandığımız argümanlarımızı biliyoruz, tanıyoruz. Bundan dolayıdır ki Vali tepkiler üzerine yaptığı açıklamada; "Öğretmenin vefatına ailesinden sonra en çok ben üzüldüm, okulu ziyaretimizde koridorda yürürken sınıftan gelen gürültü üzerine yöneldik, öğretmen masada oturmuş, sakal birkaç günlük, giyim özensiz..." şeklinde kendisini savunmuş. Valinin, Halil öğretmen ile ilgili tüm söylediklerini doğru kabul edelim. Ne değişir, hakaret etmemiş mi olur, meslek onurunu hiçe saymamış mı olur? Yıllardır bu ülkede öğretmenler her gün traşlı, kılık kıyafeti düzgün, sınıflarda çıt ses yoktu. Çok mu iyiydi eğitim politikaları, çok mu eşitti? Bugün ise öğretmenler özgürce istediği kıyafet ile sakalları ile okulda, sınıflar ise artık daha hareketli, sorular soruyor öğrenciler, eleştiriyor, öğretmeni de olsa her söylenene inanmıyor... Soru sormak güzelken, bu mu kötü olan, sizi korkutan?

(Bir DDSB'li)

Kentsel dönüşümüne karşı "görünmez duvarlar" yıkılıyor

Aydos ve Süluntepe, İstanbul'un Pendik ilçesine bağlı, emekçi ve yoksulların dışını turnağına takarak ve uğruna nice cefalar çekerek oluşturduğu iki mahalle. Bu iki mahallenin ismi son süreçte sık sık kulağımıza geliyor. Nedeni ise malum: sözde "kentsel dönüşüm", özde ise rant, yıkım ve sürgün politikaları!

Sistem her emekçi mahalleye, gerek AVM'ler ve lüks rezidanslar dikerek rant alanı oluşturmak gerek mahallelerde yaşayan halkın sistemle çelişkilerinin oldukça fazla olması ve dolayısıyla kendisine karşı örgütlenmesinin kaçınılmaz sonuç olarak karşısına çıkmasını engellemek için saldırılarını her geçen gün artırıyor. Tozkoparan'dan Gazi'ye, 1 Mayıs'a, Gülsuyu'na, Aydos'a, Süluntepe'ye ve daha pek çok ismini sayamadığımız emekçilerin oturduğu mahallelere saldıran sistem, bundan 30-40 sene evvel köylerinden kopararak ucuz işgücü yapmak için şehirlere sürdüğü halkı şimdi de şehirlerde yaşadığı mahallelerden sürgün etmeye, dağıtmaya uğraşiyor.

Öncesinde dozerleriyle alenen saldırdığı mahallelerde karşılaştığı direniş, sistemi dolaylı yollara itiyor. Tıpkı Aydos ve Süluntepe örneğinde olduğu gibi "Tapu vereceğiz" diyor, sözleşmeler imzalatmaya çalışıyor, ardından asgari ücretle geçimini sağlamaya çalışanların önüne fahiş rakamlar koyarak evlerini terk etmelerine neden oluyor.

Aydos: kadın emeği ile kurulmuş bir mahalle!

"Kentsel dönüşüm" politikalarının hedefinde emekçi ve yoksul halkın olduğunu belirttik. "Her olayın bir kadın yüzü vardır" şiarından yola çıkarsak, "Kadınlar bu saldırı politikalarının neresinde duruyor?" sorusunu sormak kaçınılmaz oluyor.

Trajik bir durum da olsa bir gerçeklik olarak karşımızda duruyor: Kadımlarla, erkek egemen sistem tarafından hapsedildiği o dört duvar arasında bir bağ var! Ve bu durum, kadının teriyle, emeğiyle yoğurduğu duvarlara gelen her kepece darbesinin, "kentsel dönüşüm" politikalarına karşı isyanını açığa çıkarma gerçekliğine sahip olduğunu gösteriyor.

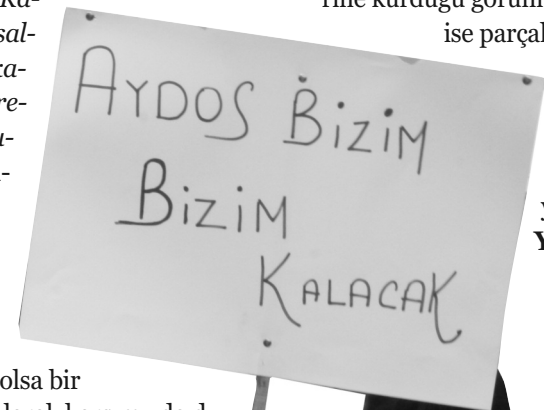
Bunun en somut örneği Aydoslu kadınlar. Çoğu 25-30 yıldır bu mahallede yaşayan

kadınlar, mahallenin kuruluşunda tüm güçleriyle yer aldılar. Uğruna kollarındaki altınları sattıkları elektrik ve su olmayan evlerine, mücadele ede ede elektriği, suyu getirdiler; onlara "Kartal'a indiğimizde bizim Aydos'tan geldiğimizi anlarırdı" cümlesini kurduran çamurlu yollara asfalt döktürdüler. Tüm bunları yaparken de kadınların aralarındaki bağ kaçınılmaz olarak arttı, ki Aydos'tan sürgün edilme politikalarına karşı "Bizim burada komşumuz, dostlarımız var. Belki oralarda da edineceğiz; ama biz başka komşu, dost istemiyoruz!" diyorlar.

Elbette ki Aydoslu kadınlar daha iyi yaşam koşullarında yaşamak istiyorlar. Ancak "kentsel dönüşüm" politikalarının toplu taşıma araçlarının daha sık geçtiği, dolayısıyla daha kolay sosyal yaşama katılabildikleri, çocuklarını okul olmadığı için başka ilçelere göndermek zorunda olmadıkları, kreş ve bakımevi gibi olanakların olduğu bir mahalle için hizmet etmediğini; etse bile kendilerinin bundan yararlanamayacaklarını, sürgünle karşılaşacaklarını biliyorlar. İşte bu yüzden "Buraya biz emeğimizi döktük, şimdi elimizden almak istiyorlar" diyen kadınlar, "tapu veriyoruz" vaatlerine kanmadıklarını kanmayacaklarını; mahallelerini sermayedarlara vermeyeceklerini haykırıyorlar.

Görünen köy kılavuz istemiyor; sistem Aydos'ta ve tüm emekçi mahallelerde kendi çarkına taşı koymuş bir kere... Toplumsal cinsiyet rolleri ile dört duvar arasına hapsettiği kadınlar, o duvarlara gelecek her kepeciyi isyanla karşılayacaklarını belirtirlerken sistemin kendilerine kurduğu görünmez duvarları ise parçalıyorlar aslında!

Ne diyelim; gerisi nice "görünmez duvarları" yıkmaya! (Bir YDK'lı)

DÜŞMAN HUKUKU DEVREDE!

Tek vasfı, halka yalan söylemek ve bu yeteneğiyle halkın bir kesimini diğer kesimi üzerine kıskırtmak olan; bu anlamıyla “kifayetsiz muhteris” tanımına karşılık gelen Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan, “en iyi bildiği şeyi” yapmaya devam ediyor. Neredeyse her hafta muhtarlarla gerçekleştirdiği “grup toplantısı”nda konuşan Erdoğan, savcı Mehmet Selim Kiraz’ın adliyedeki odasında rehlin alındığı ve kendilerince “başarılı” bir operasyonla sonlandırılan eylem üzerinden, başta İstanbul Barosu Başkanı olmak üzere hukukçular, gazeteciler, Gezi eylemcileri, CHP ve HDP’ye yönelik ağır ithamlarda bulundu. Muhtarlarla konuşmasında, “Teröriste terörist diyemeyen teröristin ortağıdır” dedi. (8 Nisan) Böylelikle, yine halkın bir kesimini “terörist” ilan etmekten çekinmedi ve çare olarak “başkanlık sistemi”ni önerdi!

Bu arada aynı mantıkla hareket edersek, “**hırsıza hırsız diyemeyen hırsızın ortağıdır**” demek gerekir. Aslında bu durum bizzat Erdoğan’ın 7 Haziran seçimleri öncesinde gerçekleştirdiği seçim çalışmasının bir ürünü olarak değerlendirilebilir. Erdoğan’ın Anayasaların emrettiği şekilde “tarafsız bir Cumhurbaşkanı” olarak yoğun bir seçim çalışması içinde olduğu açıktır. Ancak meseleyi sadece seçimlerle sınırlı değerlendirmek gerekir. Erdoğan’ın kendisine biat etmeyen ve iktidara muhalif hemen hemen tüm kesimleri terörist olarak değerlendirip hedef göstermesi, bir bütün olarak iktidarın içinde bulunduğu durumla ilgilidir. İç ve dış politikada TC devletinin içine düştüğü durumu, bu saldırganlığın ve pervasızlığın birinci dereceden nedeni olarak görmek gerekir.

Türk hakim sınıfları, AKP iktidarıyla birlikte, daha önceki hükümetlere kıyasla, “ılımlı İslam” propagandalarıyla, emperyalizmin taşeronluğuna dayanıp “rol modeli ülke” konumuyla kendilerine daha fazla alan açma amacı güttüler. Ne var ki başta Ortadoğu olmak üzere bölgede “Sünni İslam” anlayışına dayanan bir politikadan hareketle soyunulan hamilik rolü ters tepti ve nereye el atılsa hüsrana karşılaştılar. TC açısından, bir zamanlar büyük iddialarla var olduğu söylenen bölgelerde, ardi ardına “başarılı tahliye operasyonları”(!) yapılır olmuştur. Bunun somut taki karşılığı her tahliye operasyonunun dış politikada daha fazla tecrit olunmasıdır. Nitekim yaşanan durumu bizzat Erdoğan “İslam dünyası parçalanma riskiyle karşı karşıya” diyerek özetlemektedir. (7 Nisan) Ancak Erdoğan var olan bu parçalanmadaki aktif rolünü anlaşılır nedenlerle yok saymaktadır.

TC devletinin öncekiler bir yana

Suriye’de yaşanan iç savaşta içine düştüğü durum, cihat adı altında Selefi İslamcı çetelere yapılan yardım, başta silah ve mühimmat olmak üzere sağlanan lojistik destek ortadadır. TC devleti dünya kamuoyunda cihatçı çetelere verdiği destekle anılır olmuştur. Her şey bir yana, bölgedeki hakimiyet için İran’la girilen rekabette, hemen her alanda mevzi kaybına uğramıştır. TC devletinin son olarak Suudi Arabistan’ın Yemen saldırısına verdiği destek açıklamasını; bölgede “oyun kuruculuk”la başlayan, “değerli yalnızlık”la devam eden sürecinin kuyrukçuluğa evrilmesi olarak tanımlamak gerekir. Önce İran’la efelenen ve ardından da hiç gocunmadan bir çalışma ziyareti gerçekleştiren Erdoğan’ın bu çabası, kaybedilen mevzilerin bir nebze olsun giderilmesi amacı taşımaktadır. Erdoğan, İran’a karşı tam bir bezirgân siyaseti gütsede, kazanabileceği meçhuldür! Çünkü İran da bu siyasette ustadır ve görünen odur ki bir yandan Erdoğan’ın elini okşarken, diğer yandan ise elini boş göndermiştir.

Halka saldırıda kırılma noktası seçimler!

İç politikada ise Erdoğan ve temsilcisi olduğu kliğin, Gezi İsyanı’yla sarsılmaya başlayan, Gülen Cemaati’yle yaşanan ve ortaya saçılan hırsızlık ve yolsuzluk dosyalarıyla derinleşen ve son olarak Kobanê Serhildanı’nda da test edildiği üzere iyice kırılanlaşan iktidarını tahkim etme amacı taşıdığı görülmektedir. Erdoğan’ın “Türk usulü başkanlık sistemi” olarak formüle ettiği yeni rejim talebi esasen bununla ilgilidir. Ne var ki Gezi’yle birlikte “cin şişeden çıkmış”tır ve Erdoğan’ın düzeni dikiş tutmaktan uzaktır. Bu nedenle 7 Haziran seçimlerine yaşamsal önem biçmekte ve “400 milletvekili” istemektedir. Son olarak bu talebinden de çark etmiş “335 de olur” diyerek (7 Nisan) hedef küçültmüş ve “Yeni Türkiye mücadelemiz bizim Kızıl Elmamız, bu yolda kararlılıkla yürüyeceğiz” diyerek taraftarlarına mesaj vermek ihtiyacı duymaktadır. (10 Nisan)

Erdoğan iç politikadaki bu sıkışmışlığını, bir yandan 7 Haziran seçimlerine yönelik aktif bir çalışma içerisine girip aşmayı hedeflerken, diğer yandan öldürülen savcıyı “kahraman” ilan edip, buna paralel olarak “İç Güvenlik Yasası” denilen halka saldırı yasasını çarçabuk onaylayıp yürürlüğe koyarak gidermek istemektedir. Ancak bununla yetinilmekte, önümüzdeki beş yıllık süre içinde devlet bürokrasisinin önüne bir yandan halka saldırı, diğer yandan ise hakim sınıf klikleri arasında-

TSK 11 Nisan günü Agiri Tendürek Dağı’nda yapılmak istenen “Bahar Şenliği”ne operasyon düzenledi. PKK gerillaları ile faşist TC ordusu arasında çıkacak çatışmaya engel olmak isteyen HDP’liler bölgeye “canlı kalkan” olarak gittiler. AKP’ye seçim malzemesi olması için TSK’nin yarattığı bu provokasyonda canlı kalkan HDP’li **Cezmi Budak** katledildi.

ki iç dalaşa dair görevler konulmaktadır. Bu durum hakim sınıfların bir yandan sıkışmışlıklarına ve yönetememe krizlerine işaret ederken, diğer yandan korku ve kaygılarına dair ipuçları vermektedir.

Milli Güvenlik Siyaset Belgesi (MGSB) 2015 taslağında, önümüzdeki 5 yılın ulusal güvenlik riskleri arasında, “sivil itaatsizlik ve halk ayaklanmaları çıkarmaya yönelik girişimler, eylemler, kıskırtıcı faaliyetler” yer almaktadır. Gezi İsyanı ve Kobanê Serhildanı’nın hakim sınıfların bu tehdit algısına gerekçe oluşturduğu ifade edilmektedir. MGSB’de ayrıca hakim sınıf klikleri arasındaki dalaş, haberleşme güvenliği, sosyal medya tehdidi, bilgi-teknoloji güvenliği, sermaye ve fon güvenliği, dini istismar eden örgütler, etnik temelli terör ve geleneksel güvenlik sorunları dışında diğer sorunlar birer tehdit algısı olarak değerlendirilmektedir. (7 Nisan, HaberTürk)

Hakim sınıfların halka saldırıda ilk önemli dönemeç, 7 Haziran seçimleri olacaktır. Seçimler bileneceği üzere halkı kimin daha fazla soyacağıının tespit edilmesinin aracı ve bizim gibi ülkelerde seçimler ve parlamento; faşizmin maskesi olarak kullanılmaktadır.

Hakim sınıf partilerinde siyaset yapanların amacı devlet olanaklarını kullanarak daha fazla zenginleşmek, servetlerine servet katmaktır. Nitekim hakim sınıfların milletvekili aday listelerine bakıldığında (çeşitli kaygılarla vitrine konulan adaylarla beraber) bu gerçek açık olarak kendini göstermektedir. Örneğin AKP’nin aday listesinde tıpkı Erdoğan’ın fitratına uygun, onun belirlediği adaylar yer almıştır.

Seçimler yoluyla düzenin değişmeyeceği çok açıktır. Buna rağmen başta Kürt ulusunun demokratik hakları için mücadele eden ve buna paralel birçok ilerici, demokratik muhalefeti kendi çatısı altında toplayan HDP’nin seçimlerde aktif olarak desteklenmesi demek, bu görüşümüzün geçerliliğini yitirdiği anlamına gelmemektedir. Kimi sosyal şoven anlayışların, 7 Haziran seçimlerinde Kürt

Ulusal Hareketi’ni ve dolayısıyla HDP’yi destekleme çağrımızı, kendilerince eleştirmeleri anlaşılırdır. Anlaşılır olmayan ise bu destekleme tavrının arkasında seçimlerle, parlamenter yolla düzenin değişeceğini savunmaya başladığımız iddiasının bulunmasıdır.

Kuşkusuz ki bu doğru olmadığı gibi düpedüz yalandır ve iddia sahiplerinin çapını ortaya koymaktadır. Esasen bu yaklaşım, reformları devrimci mücadeleye tabi kılma anlayışından bihaber olmanın sonucudur ve en az reformizm kadar tehlikelidir. Ülkemizde ve devrimci hareket içinde “sol”culuğu devrimci politika diye savunanların, sağcılıktan hiçbir farkı yoktur. İkisi de tasfiyeciliktir. Ancak ne hikmetse bizim topraklarımızda “sol”culuk yani tasfiyecilik iyi bir şey olarak görülmüş ve olumlanmıştır!

Bir kez daha ifade etmek gerekirse; seçimler bizim açımızdan esas olarak örgütlenmenin aracı ve somut olarak da Kürt halkıyla daha fazla ilişkilenecek, tersten ise devrimci hareket saflarında yer eden sosyal şovenizmle mücadele etmek için politik bir fırsat olarak ele alınmaktadır. Dolayısıyla HDP’nin aktif desteklenmesi siyaseti, bulunduğumuz bütün alanlarda bir kişiyi ikiye, bir komiteyi ikiye, üçe, dörde... çıkarma olarak hayata geçmelidir.

Seçimlerde HDP’nin kazanacağı başarı (barajı aşması) kuşkusuz ki düzeni değiştirmeyecektir. Ancak hakim sınıfların halka saldırısında bu kadar pervasız olabilmelerinin önüne barikat olabilmek için her olanaktan yararlanmak, demokratik kazanımları önemsemek gerekir. HDP’nin reformist bir proje olduğu, düzen içi taleplerle politika yaptığı tarafımızca açıktır. Bu kadar açık olan bir diğer nokta ise HDP’nin demokratik taleplerinin desteklenmesi gerektiğidir.

Bu sebeple 7 Haziran’a kadar tüm güçlerimizle bu barikatı güçlendirelim! Kendi seçim propagandaları için askerini ölüme göndermekten ve HDP’li canlı kalkan Cezmi Budak’ı katletmekten geri durmayan bu halk düşmanlığına karşı ortak mücadeleyi büyütelim!

Divan'da direniş ve dayanışma

Kartal: Divan işçileri iki aya yakındır Çekmeköy'deki fabrika önünde direniş devam ediyor. Fabrika önündeki mavi bir kaleyi andıran direniş çadırı tüm görkemiyile giriş kapısında yok sayılmayacak kadar dikkat çekici. Bu çekiciliğinden dolayı olacak ki Koç patronu ve müdürleri işçi giriş çıkışlarını ikinci kapıdan gerçekleştiriyor.

Ayrıca emniyet şubesinin önünde olan fabrikanın bütün mobesselerinin sadece mavi kaleye doğru çalışmasını etkilemediği direniş, fabrika kapısı önünde bulunan özel güvenlik kulübesine yerleştirilen sivil polisler ile yıldırma çalışmalarında kâr etmediği bir durum yaşanmakta. Biz de bu süreçte aktif yer alan DİSK Gıda-İş Bölge Temsilcisi **İbrahim Kızılyer** ile bir röportaj gerçekleştirdik.

Hak alma "Uzun soluklu bir mücadele ister"

İbrahim Kızılyer bu süreci uzun soluklu bir mücadele olarak tanımlarken "Biz bu mücadeleye başlarken uzun soluklu bir mücadeleye olacağımızı biliyorduk. Çünkü direnişteki işçi arkadaşların hızlıca bu sürecin sonuçlanacağını düşünmelerinin gerçekçi olmadığını biliyorduk. Bu sürecin yasalarda uzun soluklu bir mücadeleye tekabül olduğunu biliyorduk. Çünkü patronlar-işverenler bizlere karşı sınıfsal bir tutum aldılar" dedi. Kızılyer ayrıca CHP'li, "laik" müdürlerinin ve parlamento seçimlerinin araya girmesiyle çözüleceği beklentisinin olduğunu fakat bu durumun böyle olmayacağını işçi arkadaşlarında görmesiyle "sermayenin renginin olmadığı" anlaşıldığını belirtti. İşçiler Koç Grubu'na ait başka işyerlerinin önlerinde haklarını isteyerek eylemler gerçekleştirdiklerini ve sınıfdaşla-

rı ile dayanışmanın önemli olduğunu vurguluyorlar. Kızılyer de bu süreçte yaptıkları eylemlerden bahseditti ve "En anlamlı eylem de Gebze'de Petrol-İş'e bağlı bir işçi fabrikasının, Divan Kaynarca'daki otelde çalıştıkları şirketin kuruluşu için verilecek bir davetin olduğunu bizleri arayarak 'Gelin orada eylem yapın bizde destek verelim' demeleri oldu" dedi.

Kızılyer ayrıca bu süreçte Koç'un Gezi İsyan'ı sürecinde çörek, börek dağıtmasının bir yanıltma olduğunu anlatma fırsatı bulduklarını da belirtiyor.

Son olarak yaptıkları eylemin kolluk tarafından sürekli taciz edildiğini belirten Kızılyer "Divan Otel'in önünde akşam saatlerine kadar bekledik. Akşam saatlerine kadar beklememiz onları te-dirgin etti tabii. 'Yeni bir saldırı! Gezi Parkı'na mı gidiyorsunuz?' diyen kolluk sürekli bizim ne yapmak istediğini öğrenmeye çalışıyordu. Biz de 'Sizin mağdur olanı savunmanız gerekir. Mağdur olan biziz' dedik" dedi.

Taksim Divan otel önünde çadır açma gibi bir düşüncelerinin olduğu fakat şimdiki koşullarının buna uygun olmadığını, çünkü Taksim'de bir süreklilik sağlamanın zor olduğunu düşündüklerini söyledi işçiler.

"Başkanın yönlendirmesiyle örgütlenmek doğru değildir"

Sendikalar arasındaki dayanışmanın yanında rekabete dair neler düşündüğünü sorduğumuz Kızılyer bunu Bakırköy BYUAŞ'ta örgütlü bulunan Belediye-İş 2 No'lu Şube'ye karşılık, Belediye Başkanının yönlendirilmesiyle Genel-İş'in örgütlenmeye çalışmasını değerlendirerek bunu doğru bulmadığını belirtti. Bu değerlendirmesini de "Sendikalar arası-

Özgür Gelecek okurlarından işçilere ziyaret

Sarıgazi Özgür Gelecek okurları olarak 12 Nisan Pazar günü sabah saatlerinde işçilerin çadırını ziyaret ettik. Divan işçileriyle yapılan sıcak sohbette işçiler, kamuoyundan maddi ve manevi desteğin çok sınırlı kaldığını ve bu yüzden de sıkıntı yaşadıklarını aktararak direnişlerini sahiplenme çağrısında bulundular. Bu sorunun fabrika yönetiminde bir rahatlama neden olduğunu belirten işçiler direnişlerini somut bir kazanım elde edene kadar sürdüreceklerini vurguladılar. Biz de bu süreçte yanlarında olacağımızı belirttik.

daki rekabetten dolayı biz de Bakırköy Belediye işçilerinin eylemine gidiyoruz. Orada örgütlü bir sendika bulunmasına rağmen işveren ile birlikte orada örgütlenmek yanlış" diyen Kızılyer "Bizim doğru bulduğumuz bir durum değil. Kendisine devrimciyim, demokratım diyen bir sendikanın da bunu yapmaması gerekir" diye çağrıda bulunduğunu ve "İşçiyi başka bir sendikada örgütlemektense işçinin iradesine saygı duymak gerekir" diyerek noktayı koyan Kızılyer "işçinin hangi sendikayı seçmesinin ve işçinin Belediye-İş içerisinde görece DİSK'e geçmesinin daha doğru bir yöntem ifade etti.

"Sendikalarla dayanışarak ayakta kalmayı düşünüyoruz" Çekmeköy'ün uzak olmasından kaynaklı

çok bir etkinliğin gerçekleşmediğini ve bu eylemsizliği de bulunan fabrikalardaki sendika temsilcileri ile çözmek için bir girişimlerinin olduğunu söyleyen Kızılyer; "18 ve 19 Nisan tarihleri arasında 1 Mayıs kutlamaları gibi bir etkinlik düşünüyoruz. 1 Mayıs'ı yerelde yapalım diyoruz. Çünkü çoğu işçi 1 Mayıs'ı ilk defa duymuş. Yani sendikalarla dayanışarak ayakta kalmayı düşünüyoruz açıklaması" dedi.

Son olarak Kızılyer hukuki sürecin devam ettiğini belirterek gelişen sürecin "Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ilk defa buraya geldi ve teftiş yaptı. İncelemede de sekiz işçi arkadaş ile görüşüldü ve lehimize bir karar verilmesi durumunun ağır bastığını belirttiler" diyerek açıkladı.

"Taşeronu bitirmekten bahseden CHP kendi bağrında besliyor"

Dayanışma Platformu'ndan dayanışma eylemi

Aralarında Devrimci Demokratik Sendikal Birliği'nde bulunduğu devrimci, demokrat kurumlar tarafından oluşturulan **Dayanışma Platformu**, 11 Nisan günü direnişteki işçilerle birlikte Dikilitaş'tan Özgürlük Meydanı'na bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yüzlerce kişinin katıldığı eylemde, Özgürlük Meydanı'nda direnişin başında beri direniş destek veren HDP seçim çadırının yanına azıllı faşist Osman Pamukoğlu'nun seçim stantını açanlarca yaratılmaya çalışılan provokasyon işçilerin ve HDP'nin halayları ve destek sloganları ile boşa çıkarıldı.

İstanbul: Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube'de örgütlenen ve TİS hakkını kazanan Bakırköy Belediyesi'nde BYUAŞ firmasında çalışan işçilerin grevi sürüyor.

CHP ve BYUAŞ firması grevi kırmak için işçilerin evlerine ihtarnameler gönderip, çalışan işçileri direnişteki işçilere karşı kışkırtmaya çalışsa da işçilerin birliğini ve direnişini kırmayı başaramıyor. Aksine "emekten, işçiden yana olduklarını" dilinden düşürmeyen CHP ve işçilerin haklarına "saygı" duyduğunu söyleyen BYUAŞ yönetiminin bu tutumu, patronların ve onların temsilcilerinin işçi düşmanlığını te-

yt ediyor. Ancak bu işçi düşmanlığı direnişini kırmaya yetmiyor ve 20'li günlerini yaşayan işçiler coşku ve dayanışmanın sürdürdüğünü belirtiyorlar.

"Günden güne büyüyen kitle hareketleri oluşuyor"

Sıcak çayları ve sohbetleri hiç eksik olmayan BYUAŞ işçileri gelenleri grev müzikleri, halayları, horonları ve direniş ruhuyla karşıyorlar. İşçilerle sohbetimizde Türkiye'de taşeron işçi tarafından verilen direnişlerin sayısının çok az olduğunu, kendilerinin bu açıdan o ilk ve sayılı direnişlerden biri olduğunu vurgulayarak, bu anlamda bir sorumluluk hissettiklerini söylüyorlar. İşçiler kazanacakları mücadelenin yarınlardaki direnişlerin de kaderini etkileyeceğinin ve dönüştüreceğinin altını çiziyorlar.

Direnişteki işçilerden biri, "Umudumuza asla yitirmedik" diyerek konuşmasında şunlara yer verdi: "Sonuçta günden güne yayılan ve günden güne büyüyen kitle hareketleri oluşuyor. Ve biz bunun farkındayız, doğalında bu unsurlarla mücadelemize devam edece-

ğiz. Şunun da altını çizmek istiyorum; bize her gün mobbing uygulayan CHP ve BYUAŞ iyi bilmelidirler ki onların saldırıları bizi daha da güçlendiriyor."

CHP belediyesi işçilere kepenklerini de kulaklarını da kapatmış!

İşçilerin kurmuş olduğu çadır CHP Belediyesi'nin hemen yan tarafında bulunan Özgürlük Meyranı'nda.

Başka bir işçiyile genel seçimler üzerine sohbet ederken işçi CHP binasını göstererek, "Bakın bu görmüş olduğunuz CHP Belediyesi Başkanı Bülent Kerimoğlu'nun odasının kepenkleri. İşte o kepenkler işçiyeye olan tahammülsüzlüğün göstergesidir ki hiç açılmıyor. Orada burada çıkıp taşeronu bitirmekten bahseden CHP, taşeronu kendi bağrında besliyor. Bu zamana kadar oyuumu CHP'ye vermişim ancak bundan sonra günahımı dahi vermem" diyerek tepkisini dile getiriyor.

İşçiler direnişlerinden kazanım elde edene dek asla vazgeçmeyeceklerini sürekli ve bıkmadan yineliyorlar.

Üretim ilişkilerindeki değişimler ve taşeron sistemi 6 Kaza değil cinayet, sorumlusu devlet!

Türkiye işçi cinayetlerinde dünya sıralamasının ilk sıralarında yer alıyor. Kapitalist sömürünün en vahşi şekliyle yaşandığı ülkemizde, patronlar daha fazla kazansın diye, iktidarlar daha uzun süre hüküm sürsün diye her yıl yüzlerce işçi, cinayetlere kurban gitmektedir. Binlercesi de yaralanarak hayatını "kurtarmaktadır". Peki bu kadar işçinin ölümüne neden olan bu cinayetlerdeki temel etkenler nelerdir?

Türkiye devleti '80 darbesi ile beraber yeni bir sürece girmiştir. Neo-liberalizm olarak tanımlanan bu sürecin diğer bir adı sömürünün katmerleşmesi, kamunun tasfiyesi, iş güvencesinin ortadan kaldırılması, **taşeron çalışmanın yaygınlaştırılması** vb.'dir. Uluslararası sermaye ve onun yerli işbirlikçileri kârlarını artırmak, sermaye birikimlerini çoğaltmak için en temel ilke olan maliyeti düşürme, yani işçiden kesme yöntemlerini taşeron hükümetleri ve onların hazırladıkları yasalar aracılığıyla hayata geçirdiler. Özellikle bizim gibi yarı-sömürge karaktere sahip ülkelerde en vahşi, en ilkel çalışma biçimlerini ve yöntemlerini devreye koydular.

2000'li yılların başında yaşanan ekonomik kriz sonrasında kamuoyunda Kemal Derviş programı olarak adlandırılan, öz itibarı ile kemer sıkma politikaları; 2002'de iktidara gelen bir başka taşeron hükümetin de temel ekonomik kuramı olmuştur. Bu program dahilinde çalışanların iş güvenceleri ortadan kaldırılmış, kadrolu çalışma tasfiye edilmiş, çeşitli kalemler adı altında vergilendirmeler yapılmıştır. Batırılan bankaların zararları emekçiler tarafından karşılanmıştır.

Yaklaşık 13 yıldır iktidarda olan sermaye borazanı AKP hükümeti de kapitalizmin temel politikalarını uygulamaktan doğal olarak geri durmamıştır. Çıkarılan yasalarla patronların kâr marjları güvence altına alınırken; işçi ve emekçilerin en temel örgütlenme, hak arama, haklarını koruma mücadeleleri faşizm yöntemleri ile bertaraf edilmeye çalışılmıştır. En temel haklarından mahrum bırakılan işçiler bırakın örgütlenmek, kendi aralarında yaratılan yapay rekabetlerle birbirlerine düşman haline getirilmek istenmiştir. AKP hükümeti politik ekonomisini,

vahşi kapitalizmin ilkelerine göre belirlemektedir. Onun için en önemli konu patronların kâr istikrarlarının sürdürülmesidir.

Sermaye ile ortak çalışan hükümet, çıkardığı yasalarda "önce iş güvenliği" diyerek tarifi çoktan belli etmiş olmaktadır. Her yıl ülkemizde yüzlerce işçi bu politikaların bir sonucu olarak hayatını kaybetmektedir. Sadece 2014 yılında 1886 işçi cinayete kurban gitti, binlercesi de yaralandı, "iş göremez" duruma geldi. Soma, Ermenek, Torunlar vb. yerlerde meydana gelen toplu cinayetlere, her gün tek tek ölen işçileri de kattığımızda işin boyutu daha net ortaya çıkmaktadır. Buralardaki kazalar incelendiğinde hepsinin ortak noktası sağlıksız koşullar, teknolojik olmayan araçları, uzun çalışma süreleri, **her işin başka bir firma tarafından yapıldığı ve hiç denetlenmediği taşeron çalışma sistemi gibi**; aslında tamamı "işçiden kes patrona aktar" politikasının en bariz örneklerdir.

Kazalar incelendiğinde hepsinin ortak noktası sağlıksız koşullar, teknolojik olmayan üretim araçları, uzun çalışma süreleri, her işin başka bir firma tarafından yapıldığı ve hiç denetlenmediği taşeron çalışma sistemi gibi; aslında tamamı "işçiden kes patrona aktar" politikasının en bariz örneklerdir.

tikasının en bariz örneklerdir. Bu cinayetlere karşın hükümet sözcülerinin açıklamaları ise manidar olmuştur; bu işin fitratında ölüm var, iyi öldüler vb...

Sermaye devletinde en son çıkan torba yasa ile bırakın işçilerin yaşamlarını korumayı, işçileri mevcut işlerini bile kaybe-

decek duruma sokmuştur. Zonguldak'ta ve Ermenek'te işten çıkarılan işçiler örneğinde olduğu gibi. Sermaye devleti bir yandan işçi ve emekçileri 949 lira gibi temel ihtiyaçları bile karşılamayacak bir ücrete mahkum ederken, diğer yandan da çalışma koşullarının her geçen gün daha da kötüye gittiği bir uygulama ortaya koymaktadır. Bugün işçilerin hakları, çalışma saatleri, ücretleri 100 yıl önceki kapitalist uygulamaları aratacak noktadadır.

2015 yılının ilk aylarında bile 125 işçini hayatını kaybettiği ülkemizde 2014 yılında üretim alanlarına göre işçi cinayetlerinde ölenlerin listesine baktığımızda işçi ölümlerinin ne denli büyük boyutlarda olduğu ve bu ölümlerde taşeron sistemin rolü gözler önüne serilmektedir.

Bu listeye mevsimlik işçileri, çeşitli meslek hastalıklarını da eklediğimizde, ülkemizde işçilerin hayatının ne kadar değerli (!) olduğu ortadadır. İşçi güvenliğini artıracak çalışmalar yerine; meseleyi işçinin dikkatsizliğine, iş güvenliği uzmanların sorumsuzluğuna bağlayan patron dostu hükümet yetkilileri, önlemleri almanın maliyeti artıracaklarını bildiğinden dostlarına işçilerin hayatı pahasına kıyak yapmaktadır. Türkiye'de taşeron dışında da işçi cinayetleri yaygındır. Ancak günümüzde işçi cinayetlerinde öne çıkan unsur taşeron sistemdir. Taşeronla işçi cinayetleri arasında belli bir paralellik vardır.

Bu uygulamalara karşı işçi ve emekçilerin örgütlenmekten başka çıkış yolu yoktur. Ya bu kölece sistemde hayatımız pahasına çalışmaya devam edeceğiz ya da sınıfsal ortak paydalarımızda birleşip, artık ölmek istemediğimizi, üretimden gelen güçlü silahlarımızla yüzlerine haykıracağız.

(Devam edecek)

Emekçinin
Gündemi

Daha güçlü çalışma ile
1 Mayıs'ta Taksim'i
kuşatalım!

7 Haziran genel seçimlerinin son zamanların en önemli gündemini oluşturduğunu söyleyebiliriz. Bu durum seçimlerin yapıldığı güne kadar da sürecektir. Gündemde yer alacak her konu seçime endeksli yapılacaktır. Bu nedenle başta siyasi iktidar olmak üzere burjuva partileri için gündemdeki her konu seçim süreçlerinde siyasi malzeme olarak kullanılacaktır.

İşçi ve emekçiler için sorun olan temel konular ve gündemler ise gündem dışı kalacaktır. Ya da burjuva partilerinin seçim malzemesi olarak kullanılmaya çalışılacaktır. Tüm bunları bu seçim sürecinde göreceğimiz sonuçlar olacaktır. Ancak bu seçim sürecinde HDP ile seçime giren ve bunun dışında kalan diğer devrimci, demokratik kurumların ortak tutumları gündemde daha etkili yer alacaktır.

Yaklaşan 1 Mayıs da bu anlamda önemli gündem oluşturacaktır. 1 Mayıs'ın başta sendikalar tarafından ortak kutlanması esas alınmalıdır. Ortak kutlamaların işçi sınıfı içerisinde etkisi de daha güçlü olmaktadır. Ancak daha şimdiden memur sendikalarından hükümet yanlısı ve işbirlikçi olan Memur-Sen Konya'da kutlayacağını söyledi. Hak-İş ve Türk-İş de hükümetin işaret edeceği gibi açıklamalar yapacaktır.

Uzun süredir 1 Mayıs'ın İstanbul'da sadece alan üzerinde sıkışması ve alana kitlenmesi, bu süreçte yapılması gereken esaslı çalışmaların sınıfla buluşmasını engellemektedir. Bu nedenle Taksim alanında kutlanması sağlamak 1 Mayıs'ın işçi ve emekçileri içerisinde oluşturulacak faaliyetin ortaya çıkaracağı enerji ile mümkündür.

Bizim açımızdan da 1 Mayıs esaslı bir faaliyettir. Esaslığı işçi sınıfına ait gün olmasıdır. Bu nedenle bulunduğumuz her yerde işçi sınıfının günü olan 1 Mayıs'ın önemi ve değerini yansıtacak çalışmalara başlamalıyız. Bunun için elimizde bildiri afiş vb. araçlar olması çalışmanın daha etkili olmasını sağlar. Ancak bunlar olmadan da çalıştığımız her işyerinde, fabrikada işçilere 1 Mayıs'ın işçi sınıfının, birlik, mücadele, dayanışma günü olduğunu anlatmalıyız. Bu bilincin ortaya çıkardığı birlikte mücadele etme hali dışımızdaki sorunlara karşı da duyarlı olmanın önemini ortaya çıkaracaktır. Bu konuda bulunduğumuz alanlarda 1 Mayıs öncesi, 1 Mayıs'a daha güçlü girmek için etkinlikler düzenlemeliyiz. Bu etkinliklere işçilerin katılımı esas alınmalıdır. Tüm alanlarda yapılacak bu faaliyetin daha etkili olmasını sağlamak için daha geniş katılımlar sağlamalıyız.

Bu seneki eylemi diğer 1 Mayısılardan ayıran en büyük özelliği 7 Haziran seçimlerinin hazırlık sürecine denk gelmesidir. Bu nedenle 1 Mayıs'ı bu atmosfer içinde en etkili tartışılan noktaya çıkarmalıyız. Bu bizim seçim çalışmalarında yapmamız gereken en önemli çalışma olmalıdır. Çalışmayı alan tartışmasına sıkıştırmak yerine 1 Mayıs'ın kampanya şeklinde daha uzun süreli çalışma ile alanlara taşınmasını sağlayacak pratik çalışmalar 1 Mayıs'ı daha güçlü ve etkili olmasını ve İstanbul açısından Taksim alanında kutlanmasını sağlayacaktır.

Alan tartışması muhtemeldir ayrışılan nokta olacaktır. Bizim açımızdan 1 Mayıs esas olarak alana sıkıştırılmayacak kadar önemli ve sınıf içinde yürütülmesi gereken bir çalışma olarak ele alınmalıdır. İşçi sınıfı için önemli yer alan Taksim de bu anlayışla savunulmalıdır. Taksim'i işçi sınıfının alanı yapmak için mücadeleyi, ısrarlı ve dirençli bir çalışma ile bu sürece hazırlanmak zorundayız. Bizim bu bakış açısı ve pratik zorlayıcılığımız beraber hareket ettiğimiz siyasi yapıları da duyarlılığı da etkileyecek ve ortak mücadeleyle Taksim'e yüklenmeyi getirecektir.

Cumartesi Anneleri 524. kez adalet nöbetinde

H. Merkezi: Galatasaray Meydanı'nda bir araya gelen Cumartesi Anneleri ve İnsan Hakları Savunucuları 524. kez yaptıkları eylemde 12 Eylül kayıplarından **Nurettin Yedigöl**'ün akıbetini sordu. Cumartesi Anneleri, eylem esnasında Yedigöl'ün fotoğrafının yanına çok sevdiği için çay ve simit koydu. 89 yaşında olduğu için eyleme katılmayan anne **Zeycan Yedigöl**'ün yazdığı mektup okundu.

Anne Yedigöl oğlunun kemiklerinin bulunması için 2011 yılında dönemin Başbakanı Erdoğan'la görüştiklerini hatırlatarak, "Gerçekten isteseydi çocuklarımızın mezarı bulunabilirdi. Evren gerçekten yargılanıp hapsedilebilirdi. Ama Erdoğan bunları yapmak istemedi" diye belirtti. Yedigöl'ün işkence ile katledilmesinin tanığı olan **Ümit Efe** eylemde yaptığı konuşmada, Yedigöl'e gözaltında 4 gün boyunca çok yoğun işkence uygulandığını belirtti. Efe, "İşkence nedeni sosyalist düşünceleri ve polis sorularını asla cevaplamamasıydı" dedi.

Haftanın açıklamasını yapan **İkbal Eren**, "Nurettin Yedigöl ve 12 Eylül işkence hanelerinde kaybedilenlerin akıbetleri açıklansın, failleri cezalandırılsın" dedi.

"Hasan Kaymaz serbest bırakılsın"

H. Merkezi: İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu üyeleri, "F oturumu" eyleminin 160'ıncı haftasında Galatasaray Meydanı'nda bir araya geldi.

Eylemde 52 yaşındaki kanser hastası tutsak **Hasan Kaymaz**'ın durumuna dikkat çekildi. **İHD Cezaevi Komisyonu** adın yapılan basın açıklamasını okuyan **Mine Nazari**, İnönü Üniversitesi Hastanesi'nde tedavi gördüğü sırada İsviçre'ye giderek siyasi iltica talebinde bulunan Kaymaz'ın İsviçre'de iki yıl boyunca cezaevinde tutulduğunu ardından da Türkiye'ye teslim edildiğini belirtti.

Nazari, Türkiye'ye iade edilen Kaymaz'ın 5 aydır Malatya E Tipi Cezaevi'nde tutulduğunu söyledi. Sağlık kontrolleri için aylarca bekletilen Kaymaz'a yüzde 95 engelli raporu verildiğini aktaran Nazari, durumu ağır olan Kaymaz'ın bir an önce serbest bırakılmasını istedi.

Zindanlardan Kobanê'ye...

Zindanlarda şehit yoldaşlarımızın, dostlarımızın haberi bir başka yankılandı. Erkanın gidişi de yüreğimizi yaktı, kavurdu. Şüphesiz sınıf kınımımız daha bir bileylendi. Onlara layık bir devrimci, bir Partizan olmak, onurla devrettikleri bayrağı aynı bilinç ve sorumlulukla devralmak... İşte budur isteğimiz...

Erkan'ın Kobanê direnişine katılması beni hiç şaşırtmadı. Çünkü Erkan mücadeleci kararlı ve inançlı bir devrimciydi. Kendisiyle yaptığımız sohbetlerde anlatmıştı; "Birgün tahliye olursam aransam da gidecek bir

Coşkuyla Çarpan Bir Yürek

yer yoksa bile Avrupa'ya gitmem. Bu coğrafyada devrim mücadelesini sürdüreceğim" Bu sözlerindeki gerçekliği görmek ve hissetmek mümkündü. Şehit düşmeden 2-3 ay önce bana mektup yazmıştı.

Mücadeleden hiç kopmadığı yazdığı mektuplardan anlaşılıyordu. Gezi ayaklanmasından, işçi direnişlerinden Rojava'daki gelişmelerden bahsedirdi. Ve çok iyi bir dönemde tahliye olduğunu yazıyordu.

Bu, onun en büyük sevinciydi. Yaşanan gelişmeler Erkan'ın tüm dünyası mücadeleydi. Sürekli okuyan araştıran biriydi. Okuduklarını paylaşır, tartışır; her okuduğu kitabı mutlaka tavsiye ederdi. Araştırmalarını yazıya döküp dergiye gönderirdi.

Bulduğumuz hücreden alınıp isteğimiz dışında zoraki olarak farklı hücrelere konulmanın yoğun yaşandığı bir dönemde beni Erkanların yanına götürmüşlerdi. Erkan ile orada tanıştık.

Daha önce koridorda ya da sohbet alanlarının penceresinden birbirimize el sallamalar dışında hiç karşılaşmamıştık. Erkanlarla yaklaşık iki yıl birlikte kaldık. Erkan ve yoldaşı "uzun tutukluluk" nedeniyle tahliye oldular. Erkan 2000 yılında başlayan büyük ölüm orucu direnişçilerinden. Neredeyse bir yıla yakın ölüm orucu direnişini kesintisiz sürdürmüş. Örgütün kararıyla ölüm orucunu bitirmişti.

Erkan ölüm orucunun yarattığı fiziksel ve psikolojik tahribatını büyük bir azim ve başarıyla atlatmıştı. İnsan onu gördüğünde o kadar uzun süre ölüm orucunda kaldığına inanmazdı. Yaz kış demeden düzenli spor yapardı. Planlı programlı yaşayan bi-

riydi. Oraya gittiğimde komünist önderlerin klasiklerini yeniden okuma kararı almışlardı. Bana da önermişti. "İstersen beraber okuyabiliriz" demişti.

Ben de memnuniyetle karşılamıştım. Birimiz sesli okur, daha sonra üzerine sohbet eder, güncel durumla karşılaştırır, fikir yürütürdük. Bazen çeşitli gazetelerde Lenin ile ilgili çarptımlar çıkardı; revize edilen kavramlar ve görüşlere rastlayınca gülerdi. Yeni fikirleri Marksizme dair çıkan kitapları ilgiyle okur, onlardan notlar alırdı. Erkan politik olarak kendini yetiştirmişti. Zeki bir devrimciydi. Algı ve sezgileri kuvvetliydi.

Erkan çok paylaşımcı ama aynı zamanda tutumlu, bir o kadar da titizdi. Günlük yaşamını pek boş geçirmezdi. Güler yüzlü, espirili ve dost canlısıydı. Nazım Hikmet'in şiirlerini çok sever, bildiği onlarca şiiri keyifle okurdu. Bertolt Brecht, Neruda ve Shakespeare'i okurdu.

Radyoda bazen şehit gerilla Delilanın Şevtari (Di Şevke Tarda) şarkısı çıkardı, radyonun yanına koşar dikkatle dinlerdi. Sözlerini çevirmemizi istemişti. Birde Delila'nın şehit düştüğünü öğrendiğinde çok üzülerek "Büyük bir kayıp" demişti. Delila'nın "Di Şevke Torida" sözlerini şimdi düşündüğümde sanki Delila Erkan'a ağıt yakmış gibi hissediyorum. Erkan "uzun tutukluluktan" tahliye olacakları günlerde idare onu "10 günlük hücre cezasını" uygulamaya koymuştu.

Erkanı zorla hücreye götürmüşlerdi. Hücredeyken tahliye olacağını düşündük fakat yargıtaydaki dosyası bir türlü gelmemişti. Hücreden döndükten sonra tahliye oldu. Tahliye sı-

rasında onu "Avusturya İşçi Marşı'nı" okuyarak uğurladık. Gerçekten de "hayat denilen kavgaya çelik adımlarla" girmişti.

Hapishaneden tahliye olan birçok tutsak içeridekilere pek yazmaz. Ancak Erkan öyle yapmadı. Tahliye olduğu ilk zamanlardan itibaren neredeyse şehit düştüğü zamana dek hep yazardı. Dergi kitap gönderiyor, ailelerimizi arayıp hal hatırlarını soruyor, bazen de telefonlara dahi geliyordu.

Yazdığı son mektupta yine dışarıdaki gelişmelere değinmiş, hapishanede baskıların devam edip etmediğini sormuştu. Gittiği kitap fuarından beğendiği kitapları alır, gönderirdi. Birlikte kaldığımızda Kürt sosyalist şair Cigerxwîn'in şiir kitaplarının bazı yayınevlerince özellikle sosyalizm Lenin, Stalin, Bolşevikler ve SSSCB ile ilgili bölümlerinin sansürlendiği üzerine sohbet etmiş orijinal baskı bulmaktan bahsetmiştik.

Erkan aklında tutmuş olacak ki adıma koliyle Cigerxwîn'in orijinal baskılarını bulup yollamıştı, o gün inanılmaz bir sevinç ve mutluluk yaşamıştım. Burada kalan birçok devrimci tutsağa mektup yazar dergi gönderirdi. Yaşadığı dönemde herkes ondan söz ederken övgüyle bahsedirdi. Erkan'ın aramızdan ayrılması gerçekten büyük bir kayıp. Erkan daima yaşayacak Kobanê'nin kahramanca direnişinin şehidi olan Erkan Altun (Komünist Nefer) ile yaşamımın iki yılını aynı hücrede paylaştığım için onurluyum. Anısı önünde saygıyla eğiliyorum.

**Tekirdağ 1 No'lu
F Tipi Hapishane'den
Bir Tutsak Partizan**

Roboskî'de katırlar yine katledildi!

H. Merkezi: 2011 yılında 34 kişinin TSK'nın bombaları ile katledildiği Roboskî'de halkın sınır ticaretinde kullandığı katırlar yine devlet tarafından hedef alınarak katledildi.

Katliam 4 Nisan 19.00-23.00 saatleri arasında sınırcı ticareti yapan halkın üzerine ateş açılmasıyla gerçekleşti. Halk, panik halde kaçarken; 8'e yakın katır, askerler tarafından

öldürüldü. Halk, sabah saatlerinde katliamın yaşandığı yerde toplandı. Katırların öldürüldüğü yer asker tarafından abluka altına alınırken, köy yolları da askerler tarafından tutuldu.

"Utanç Davası"nda "yaşasın kadın dayanışması"

İzmir: Bergama 2012 yılında 15 yaşındaki E.A'ya babasının arkadaşı Ali Kılıç ve Din Kültürü Ahlak Bilgisi öğretmeni Rasim Kocabaş tecavüz etmiş, küçük kızın durumu bir süre sonra anlatması ile dava açılmıştı.

3 yıldır süren davada 8.duruşmada karar çıktı. 10 Nisan günü görülen 8. duruşmada, Rasim Kocaş'a cinsel istismar suçundan 22 yıl 6 ay, kişiyi hürriyetinden alıkoyma suçundan ise 13 yıl ceza verildi. Fıncı Akın Kılıç'a ise 15 yıl cinsel istismardan 9 yıl da kişiyi hürriyetinden alı koyma suçundan hapis cezası verildi. Fıncının eşi Emine Kılıç'a ise cinsel istismar ve kişiyi alıkoyma suçundan yine toplan 24 yıl hapis cezası verildi.

Davanın ilk duruşmasından itibaren Eğitim-Sen sahiplenmeye başladı ve diğer kadın örgütlerine çağrı yaptı.

3 yıldır devam davayı takip eden İzmir YDK'nın da içinde olduğu İzmir'den kadın örgütleri, "**Erkek adalet değil gerçek adalet**" şiarıyla Bergama Adliyesi'nde seslerini duyurmaya başladı.

N.Ç davasından ve yüzlerce tecavüz davasına kadar biliriz, envai çeşit "gerekçe" ile indirim uygulandı ve tecavüzcü erkekler korundu/korunuyor. "Erkek vurdu devlet korudu" yıllarca ve aslında Bergama davasında da, E.A'nın beyanı dışında çok somut "deliller" bulunmasına rağmen, ruhsal durumu bozulduğuna dair aylar öncesinden rapor olmasına rağmen tecavüzcüler korundu. Erkek egemen devletin tüm organlarında, birimlerinde, kurumlarında hâkim olan erk düşünce "doğaldır" ki hukuk sistemine de nüfus etmişti. Bu "doğallık" karşısında Bergama "Utanç Davası" boyunca skandallar silsilesi yaşandı. Yaşanan sadece hukuk skandalı değildi, E.A 3 yıl boyunca yeniden yeniden maruz kaldıklarını, ya-

şadıklarını mahkemede tekrar tekrar anlatmak zorunda bırakıldı. Evet, bu "doğallık" karşısında kadın örgütleri, Türkiye gündemine giremeye de dayanışma ile Ege'de bir kamuoyu oluşturabildi. Bu "doğal" akışı bozan kadınlar, süreç boyunca Bergama Adalet Sarayı'nda ve Tecavüzcü TC'nin hiçbir sarayından adalet çıkmayacağını bilerek ancak kadın dayanışması ile seslerini duyurabileceklerinin bilinci ile hareket etti. Davayı başından bu yana takip eden İzmir Eğitim-Sen 2 No'lu Şube'den Ebru Dinçel'in, "*Kadınların bu tür davaları örgütlü olarak takip etmek ve kamuoyunu desteği sağlamak gerekir. Açıkçası çok umutlu değildik, ancak örgütlü gücümüze güveniyorduk ve bu örgütlü tavrın sonucu olarak ağır bir ceza aldılar*" sözlerinde dediği gibi, biz kadınlar bu davada örgütlü gücümüze dayandık.

Bugün verilen ceza, umutlarımızı diriltmiş, adalet duygumuzu tesis etmemiştir; böyle bir beklentiye sokmamıştır. Ancak böylesi davalarda sadece kadın dayanışmasıyla bir şeylerin değiştirilebileceği umudunu yeniden oluşturmuştur. "Utanç Davası"nda verilen ceza tecavüzcülerin hak ettiği ceza değildir, ancak başta E.A olmak üzere kadınlara bir küçük umudun, dayanışmamızın adı olmuştur.

Diğer taraftan Nevin Yıldırım'ı bilirsiniz, İsparta'da kendisine uzun süre taciz ve ardından da te-

cavüz eden adamı öldüren, kafasını da köyün meydanına atan kadını yani... Tecavüzcü TC tecavüzcüleri koruyadursun, kendini savunmak için, öldürdüğü tecavüzcü davasında müebbetle mahkûm oldu Nevin. Nereden bakarsak bakalım, Bergama davasında kadınların oluşturduğu baskı gücü ile verdiği ceza adalet saraylarından adalet çıkmayacağını bir kez daha kanıtladı.

"Kadınlar bu davanın cezasız kalmayacağını gösterdi"

Davayı takip eden avukatlardan Av. Birgül Değirmenci'ye böylece pek çok davada çok daha kötü bir sonuç alınmasına rağmen kadın dayanışmasının güçlenmesini işaret eden bu sonucu nasıl değerlendirmek gerektiğini sorduk. Değirmenci, "*Buna benzer takip ettiğimiz davalarda tecavüzcüler için beraat kararı çıkıyordu. Bu toplumsal ve kamusal olarak vicdanları rahatsız ediyordu. Mağdurları daha çok mağdur ediyordu. Bu tecavüzler için bir teşvik oluyordu. Bu nedenle böyle cezaların verilmesi hem bu suçun caydırıcılığı anlamında, mağdurların korunması anlamında çok değerli olduğunu düşünüyorum sonucun. Kadın örgütleri gösterdikleri dayanışma ile bunun cezasız kalmayacağını göstermiştir. Bu şekilde kamuoyu baskının oluşturulması önemli oldu.*

Bu örnek bir dava oldu, kadınların önümüzdeki süreçte emsal göstermesi açısından, bu tür suçlarda caydırıcı bir nitelikte olduğunu söylemek gerekir. Çünkü caydırıcı olmadığı sürece ceza sayılmaz" diyerek davanın emsal gösterileceğine işaret etmiş oldu.

Göğün yarısı

Barajları aşılıyor,
HDP'de buluşuyoruz!

7 Haziran 2015 tarihinde gerçekleşecek olan Milletvekili Genel Seçimleri'nde Yeni Demokrat Kadınlar olarak HDP'de buluşuyoruz.

Bedenimize, kadın kimliğimize, cinsel kimliğimize, cinsiyet yönelimimize karşı gelişen son dönem AKP hükümeti ile katmerleşen erkil söylemlere, uygulamalara, yapılan hukuki düzenlemelere karşı çıkıyoruz. Saldırılarına boyun eğmiyoruz. Aksine daha fazla isyan, daha fazla mücadele, daha fazla direniş diyoruz ve bu mücadele alanlarından biri olan HDP'yi adres gösteriyoruz ve "barajları yıkacağız" diyoruz.

Reyhaneh için, Özgecan için biz bu eril sistemin eril adalet anlayışına karşı çıkıyoruz. Kadın katillerine uygulanan haksız tahrik indirimlerine, erkek dayanışmasına karşı yaşasın kadın dayanışması diyoruz. Ve kadın mücadelesine ivme kazandırmak için HDP'de buluşuyoruz.

Kadın cinayetleri politiktir, taciz ve tecavüzde kadının beyanı esastır, erkekler suçsuzluğunu ispat etsin" diyoruz. Kadın katillerini korumayan, erkek dayanışmasıyla ceza indirimleri yapmayan, kadınları koruma tedbirlerinin etkin uygulanmasını, şiddete uğrayan kadınların başvuracağı sığınakların açılmasını sağlayan, yasal düzenlemeler için HDP'de buluşuyoruz.

Emeğimizi ucuz iş gücü olarak sömüren, güvencesiz, süresiz, vasıfsız, düşük ücretli ve sendikasız çalışmaya bizi mahkûm eden, bizi görünmez kılan bu erkek sömürü düzene sesimizi duyurmak için;

Eşdeğer işe eşit ücret, iş sağlığı ve güvenliği için;
Ev işçiliği yaptığımızda, ev eksenli çalıştığımızda sağlık güvencesi için;

Tüm göçmen kadınlara çalışma ve oturma izni, milliyetçi-ırkçı erkek-devlet şiddetine karşı yasal güvence istiyoruz için HDP'yi mücadele alanlarından biri olarak görüyoruz.

Savaşların, göçlerin, işsizliğin, ekonomik krizin mağdurları birinci dereceden biz kadınlar olduk. Eril devletin uyguladığı politikalara karşı çıkmak için, Rojava Kadın Devrimi'nden güç alarak sesimizi yükseltiyoruz.

Mücadele alanlarımızdan biri olan HDP'yi aktif destekliyoruz.

Destekliyoruz çünkü;

Bu konuda HDP'nin yıllardır meclisteki duruşunu ve aynı zamanda bizlerin sesi olma yönündeki mücadelesini ve ısrarını görmekteyiz. Tek başına bu yönüyle bile diğer partilerden ayrılan HDP, kadınların özneleştirdiği, devrimci, demokrat ve yurtsever kadınların uzun yıllar boyunca verdiği bedellerin ardından, kadın mücadelesinin yükseldiği bir parti olmuştur.

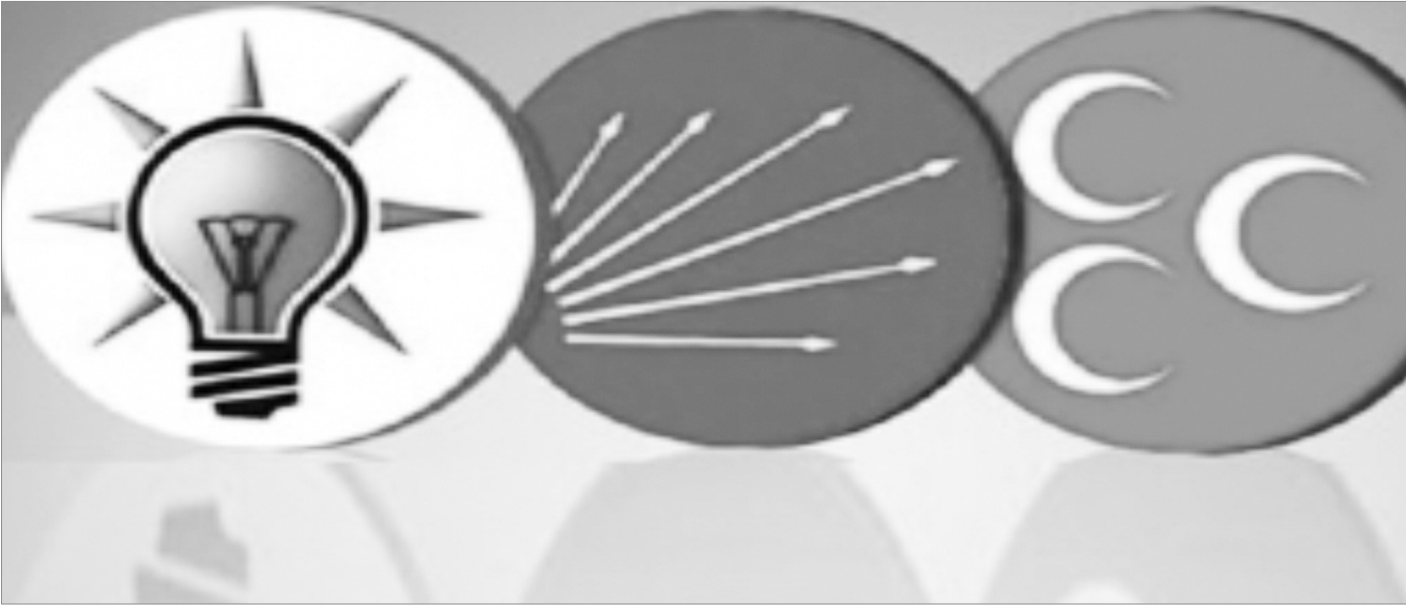
Destekliyoruz çünkü; HDP Genel Milletvekili çalışmalarımız aynı zamanda kadın kitleleriyle bulduğumuz, kadın kitlelerine politikalarımızı taşıyacağımız bir mecra olacaktır. Aynı zamanda bu bilinç ile;

Kadın özgürlük mücadelesini yükseltebileceğimiz her alanda varolmak şiarıyla verdiğimiz mücadele, bugün bizi mecliste HDP'ye yöneltmektedir. HDP'yi pasif olarak desteklemekten ötesine geçiyoruz. Bulduğumuz her alanda HDK içerisinde seçim çalışması yürütmeyi, yerelerde Yeni Demokrat Kadınlar olarak HDK kadın seçim koordinasyonunda ve ilçe kadın seçim komisyonlarında yer alarak, kadın politikalarını buradan da şekillendirmeyi hedefliyoruz.

Kadın - erkek ayrımına, kadının görünür olmayan emeğine karşı, özellikle kadın adayları tanıtmayı, kadın adayları ve akabinde kadınları görünür kılmayı, eş başkanlık sisteminin bu yönüyle de altını doldurmayı hedefleyen,

Eril dile karşı kadın dilini ve kadın bakış açısını hayata geçirmek için bizler HDP'yi mücadele mevzilerimizden biri olarak görüyoruz. Bu yüzdendir ki; bulunduğumuz her alanda HDP'yi destekliyor, HDK içerisinde aktif yer alıyoruz.

Adaylar açıklandı: AKP, CHP ve MHP'de aynı tas aynı hamam... HDP'nin ezilenleri buluşturması hamamı ısıtıyor!

AKP, CHP, MHP, HDP ve seçime girecek diğer partilerin 7 Haziran seçimindeki milletvekili aday listeleri açıklandı. AKP, CHP ve MHP başta olmak üzere düzenin devamının "teminatı" olan bütün partilerin adaylarının kaygısının "**nasıl daha zengin olurum, daha fazla çalarım, daha fazla sömürürüm**" olduğundan ve katletmek, zulmetmek, çalmak-çırpamak için aday olduklarından zerre şüphe duymayacağımız gibi, bunun sistemin teşhiri için de önemli bir malzeme olduğunu görmek gerekiyor.

Ayrıca HDP'nin ezilen kitlelerin bütünü kucaklama kaygısıyla oluşturmaya çalıştığı aday listesinin **demokratik muhtevasını** da anlatabilmek düzen partilerinin teşhiri ve HDP'nin desteklenmesi gerektiğine dair propagandayı güçlendirecek.

HDP aday listesinin demokratik muhtevası korkutuyor!

Ezilenlerin kendilerini sözde değil, gerçek anlamda ve bir arada ifade edebileceği bir anlayışa sahip HDK/HDP çizgisinin düzen partilerine ciddi bir şekilde rahatsızlık verdiği açıktır.

Çerkes, Kürt, Ermeni, Türk, Alevi, Êzidî, Caferi, Nusayri, Roman gibi inanç ve milliyetlerin; sol ve Sünni inançtan kesimlerin; belki de egemenler için en "korkuncu" kadınların listede yüzde 50 kotayla var olması kapsayıcılık açısından üzerinde durulması gereken bir konudur.

HDP'nin bu farklı toplumsal kesimlerle beraber yürüme girişimi halkta karşılığını buldu/bulacağı içindir ki, düzen partilerini harekete geçmeye "zorlamıştır." Örneğin AKP kadın adayı sayısını önceki seçimlere göre artırarak "kadınların önünü açma" görüntüsüne girmiş (bu arada AKP'nin 550 adayın sadece 99'u kadın), Ermeni Markar Esayan'ın adaylığı ile "gayrimüslim" kesimlere hoş görünmeye çalışmış, Orhan Miroğlu ve Muhsin Kızılkaya gibi devletleşen adaylarla Kürtlere oynamıştır.

CHP ise HDK/HDP anlayışının Alevisinde yarattığı/yaratacağı kırılmaları engellemek için Alevileri "gündemine" almış, "önseçim" yaparak demokrasi dersi vermeye kalkmıştır. Oysa sadece ön seçimlerde aday adaylarının harcadığı parayla ülkede yoksulluğun biteceğini "unutmuştur". MHP'ye zaten "Allah vurduğu" için bir de biz de vurmayalım diyeceğiz ama vurulmayacak gibi değil.

Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde CHP-MHP çatısının adayı olan **Ek-melletin İhsanoğlu** İstanbul'dan kazanabileceği bir sıradan aday gösterildi. Dersim'den ise halkı fişlemesi, tehditleri, estirdiği terör ile nam salan faşist albay **Namık Dursun** aday gösterildi. Zaten azıllı faşistlerin tarihsel partisi olan MHP Dersim nezdinde halk düşmanlığındaki kararlılığını gösterdi.

HDP açısından genel olarak demokratik muhtevayı güçlendirecek bir liste olduğunu belirttik. Ama "Dengir Mehmet Fırat" gibi adaylar da belli tartışmaları beraberinde getirdi. "Ulusal" nitelikte bir hareketin esası belirlediği ve hareketin devlete karşı daha geniş ulusal kesimleri biraraya getirme kaygısı bu tür adayların varlığını belli anlamlarda "anlaşılır" kılmaktadır. Elbette halk düşmanlarının, kadınlara dönük taciz/tecavüz/şiddet suçlularının adaylığı engellenmiş ve bu doğrultuda nasıl daha geniş kesimler

kucaklanır kaygısı öne geçmiştir. Bu açıdan HDP'ye % 100 başarılı denemez. Ancak özellikle kadınların içten yükselttiği isyan bayrağının HDP'de ciddi değişikliklere yol açtığı görülmektedir.

AKP'nin krizi, CHP ve MHP'nin çaresizliği büyüyor!

Bir şeylerin eskisi gibi gitmeyeceğine dair toplumsal hareketliliğin sistemde yarattığı çatlaklar seçim sürecinde de öyle ya da böyle kendisini hissettiriyor/hissettirmeye devam edecek. AKP'de başkanlık sistemi ve Tayyip kliğinin "tek adamlık" anlayışıyla da yansıyan bu çatlaklar silsilesi en son AKP'li Bülent Arınç ve Melih Gökçek arasındaki dalaşa görüldü.

Dalaşın sonunda da Gökçek'in aday adayı olan mafya oğlu **Osman Gökçek** AKP listelerinde yer bulamadı. Osman Gökçek'in aday yapılması basit bir durum değildir. Yani, bu olay, AKP'nin kaleşörü Abdülkadir Selvi'nin dediklerinin aksine partinin güllük gülistanlık olmadığını gösteriyor. Şöyle diyor Selvi; "*Kısa bir süre önce yaşanan tartışmaların meydana getirdiği küçük çaplı türbülans aşıldı. İki lider, bu tür sürtüşmelerin, 'Hükümet'e zarar verdiği' noktasında görüş birliğine vardılar. AK Parti milletvekili listelerine Erdoğan-Davutoğlu uyumunu yansıtmakla seçim maçına*

1-0 önde başladı. Erdoğan-Davutoğlu uyumundan doğan sinerji seçim meydanlarına ve oradan sandığa taşındığı taktirde bunun seçim sonuçlarına olumlu yansımalarının olması kaçınılmaz."

Selvi çatlakları "küçük çaplı" nitelendirerek çok iyimser bir tablo çizse de, AKP'nin en azından seçim sürecinde çatlakların görünürliğini azaltmaya çalışacağı konusunda doğru bir yere temas ediyor. (Selvi'nin bizzat AKP'nin yazarı olması AKP'ye dair söylediklerinin gerçekliğini güçlendiriyor(!)) Her ne kadar birbirlerine girseler de asıl düşmanlarının halk olması sebebiyle özellikle seçim gibi süreçlerde "istikrar" vurgusuyla hareket etmeleri kaçınılmazdır. AKP içindeki çatlakların görünürlüğü azaltılmaya çalışılsa da, bir türlü "bitiremedikleri" cemaatin bu sürece etkisini nasıl okuyacak ve harekete geçecekler göreceğiz. AKP'ye değinmişken "ozanlık" adı altında kendini sisteme pazarlayan vekil adayı **Uğur Işılak**'ın kadın düşmanlığına da değinmek gerekiyor. Tayyip efendisinin yanında "ideolojik" birikimini artıran ve uşaklığıyla milletvekilliğini "hak eden" Işılak'ın; kadınların erkeğin kulu olduğuna dair alçak cümleleri, bizi öfkelenirse de konuşmaya bile değmeyen çok açık bir gerçeği gözler önüne sermiştir.

CHP ve MHP ise tartışmaların odak noktası olmaktan çoktan çıkmıştır. En afili kişiyi aday göstermeleri dahi aleyhlerine kullanılan bir malzemeye dönüşebilmektedir. İki parti de tutturamamaktadır. Bu çaresizliklerinde HDP'nin bir alternatif olarak güçleniyor olması, MHP'yi faşistliğini keskinleştirmeye, CHP'yi de sol, Alevi kesimlere dönük söz söylemeye itmektir. Ama yine de tutturamıyorlar.

"Burası Cumhuriyet Halk Partisi'dir benim abim!"

CHP'ye değinmişken de Ermeni **Selina Özuzun Doğan**'ın aday olmasından sonra CHP Beyoğlu İlçe Başkanı Barış Tınay'ın Doğan için söylediklerine değinmek gerekiyor.

Tınay, Ermeni Doğan'ın Ermeni Soykırımı propagandası yaptığı gerekçesiyle adaylıktan çekilmesini söyleyerek "*Burası AGOS gazetesi değil, Cumhuriyet Halk Partisi'dir*" dedi. Kim olduğunu unutup Ermeni aday göstermeye kalkan CHP'den ne bekliyorduk ki? Devletleşen Kürt, Ermeni, Alevi vb. görmeye alışmış CHP şahsında düzen partileri buna az ses çıkararını da affetmiyor. Tüm bu olanlar Duvar filminde tutsak çocuğun şirini hatırlatıyor; "**Burası 4. koğuştur benim abim...**" Burası da CHP'dir, aynı tas aynı hamamdır...

SEVSİNLER SİZİN DEMOKRASİNİZİ!

Partilerin 7 Nisan'da milletvekilleri listelerini YSK'ya vermesinden önce ve sonra aday profilleri üzerinde yoğun ve sıra dışı tartışmalar yaşandı. Önceki seçimlerden farklı bir şekilde, medya adaylar üzerinden odaklanmış tartışmalar şekillendirdi. Adayların partilerin genel siyasi çizgisini yansıtan bir yanı olmakla birlikte, bunu belirleyen esaslı bir kriter olmadığı da deneyimle, mevcut siyasi partiler yasası ve kuşkusuz partilerin sınıfsal niteliği ile sabittir. Bu bağlamda aday profilleri üzerinden yürüyen tartışmalar esas olarak gerçeğin karartılması, üstünün örtülmesi ve aşağılık bir manipülasyona dönüşmüş durumdadır.

Egemen sınıfların faşist partileri, aday belirleme süreçlerini demokratik yapılarının kanıtı olarak göstermektedir. MHP'nin bu durumu en az önemseyen parti olmasına rağmen seçimlerden hemen önce kurultay yaparak bu oyuna utangaç ve düşük profilli olsa da girdiğini gördük. AKP ne olduğu belirsiz, sonuçları şaibeli "temayül yoklamaları" adı altında bir yöntemi esas aldığı ifade ederken, CHP adaylarının büyük çoğunluğunu ön seçimle belirlemiş olmayı "en demokratik yapı" olarak kavrayacak kadar fikir zavallılığı içindedir. Her biri demokratik yöntemler izlediğini bu şekilde kanıtlama yarışındadır.

Bu partilerin demokrasi anlayışı sadece sandık, seçim, oy çokluğu ile sınırlıdır. Geniş kitlelerin sınıfsal, ulusal, mezhepsel temelde baskı altına alınmış, gasp edilmiş, yok sayılmış ekonomik, siyasi, kültürel hakları adına mücadele için örgütlenmesi egemen sınıflar için yerinde ve haklı tutum olarak kavranmaz. Parlamento bunun için yegane ve tek araç konumundadır. Tüm toplumsal kesimlerin mücadele aracı ancak bu temsil yoluyla mümkündür. Bunun dışına çıkmak ise esasen hem siyasi bir suç hem de düzenin selameti için tehlike anlamına gelmektedir. Egemen sınıf partileri bir yandan komprador ve feodal sınıf kliklerinin çıkarlarını sağlarken diğer yandan ezilen sınıfların örgütlenmesini, mücadeleye seferber olmasını engelleyecek aygıtlar olarak işlev görürler. Bunu sağlamak içinse her türlü hileyi, zorbalığı, yalanı kullanmaktadırlar.

Seçim dönemleri bu gerici faşist partilerin "demokrasi" oyununa kendini en fazla kaptırdığı dönemler olmaktadır. **İçinden geçtiğimiz dönemin özelliklerinden birisi ezilen ve muhalif olan kesimleri meclis yoluyla sistem içileştirerek, devletin yeniden restore edilmesi eksensidir.** Özellikle bölgesel gelişmelerin mezhepsel ve ulusal sorunları politik mücadelenin eksenine taşıması, egemen sınıfların bölgesel çıkarlarını gerçekleştirmek için bu sorunları olagelmış biçimde sürdürmemeye ve yeni dengeler bulmaya zorlanmaktadır. Bu açıdan bir yandan bu sorunları sistemine arıza vermeyecek bir ehlileştirme yaklaşımı ile örgütlemeye çalışırken, diğer yandan egemen olan mezhep ve ulusun ezilen kesimlere karşı toplumsal düşmanlık damarını

geliştirmektedir. Bu sorunlar bir de egemen sınıfların kapışma ve rekabetinde kullandıkları nesnelere dönüştürüldüğünde bu düşmanlaştırma yeni boyutlar kazanmaktadır.

Alevilere faşist kışak!

Egemen sınıfların kamuoyu oluşturma aygıtı gazeteci, yazar-çizer tayfası bu yaklaşımı sistematize edip geniş kitlelerin anlayabileceği bir dile çevirmede önemli bir rol oynamaktadır. Bunu yaparken ise bir hokus pokusla faşist yaklaşımı demokrasi olarak sunmaktadırlar. Tartışmaların bir ayağı CHP'nin Alevi temsiliyeti üzerinden yürürken, bir ayağı ise HDP'nin Kürt milliyetçiliğine karşı MHP'nin temsil ettiği Türk milliyetçiliğinin ikiz siyasi kardeş olduğu, birbirini tetikleyecek şekilde büyüyeceği tartışması yapılmaktadır.

Demokrasi sorununun bir parçası olan ama temeli-esası olmayan ezilen inanç grubu ve ulusal sorun hem demokratik karakteri karartılarak hem de şovenizmi körükleyerek hedef yapılmaktadır.

Birincisi, Alevi temsiliyeti fazla olması ekseninde CHP'nin Alevilerin haklarını savunan ya da inanç grubu temelinde siyaset yapan bir siyasi parti gibi gösterilmesidir. AKP cenahı özellikle CHP'nin genel başkanının Alevi olmasını da kullanarak ezilen inanç grubunun temsilcisi gibi yansıtmaya çalışmaktadır. CHP'nin Alevilerin ve diğer ezilen kesimlerin demokratik hak ve özgürlükleriyle ilgili olmaması bu algıyı ortadan kaldırmamaktadır. CHP bir yandan Alevi oyuncularını Alevilerin hiçbir hak ve özgürlüğünü savunmadan kaybetmeme hesabı yaparken, şekillenen aday profili ile durumu dengelemeye çalışmaktadır.

Ancak CHP aday profilinin güçlü bir Alevi temsiliyeti taşımadığı da vurgulanmalıdır. AKP'nin bilerek ve kasten bu yetersizliğe rağmen "Alevi ağırlıklı" liste gibi manipülasyon yapması durumu vardır. CHP'nin Alevilikle değil devletin faşist, tekçi, gerici karakterini kaybetmemekle daha fazla ilgili olduğu açıktır. Bu genel siyasi çizgisiyle de böyledir, tarihsel şekillenmesiyle de! Alevi hak ve özgürlüklerine dair ciddi hiçbir programa sahip olmadığı gibi, tam tersine var olanı temel kolonlarıyla (Diyanet İşleri Başkanlığı'nın korunması vs.) korumayı savunan bir anlayışa sahiptir. Ezilen inanç grupları karşısındaki konumlanışı bu kesimlerin oyuna dayanmasına rağmen, onun hak ve özgürlüklerini gerçekleştirmemeye üzerine kuruludur. Üstelik bunu gizli saklı yapmamakta, açıktan savunmaktadır. K. Kılıçdaroğlu'nun Alevi örgütleriyle yaptığı görüşmede Diyanet İşleri'nin kaldırılması talebine soğuk baktığını ifade etmesi henüz çok yakın zamanda gerçekleşmiştir.

Alevi meselesinin demokrasi sorununun bir parçası olduğu göz önüne alınırsa CHP'nin Alevi inancının özgürce kendini gerçekleştirmesi karşısında durması çok normaldir. Çünkü gerek ulusal gerekse de inançsal sorunda rejimin tam

hak eşitliği ve özgürlüğü tanınması, onlar açısından bir yönetim sorunu ve egemenlik aşımına denk düşmektedir. Alevilik bu açıdan seçimlerde, aday belirlenmesinde ve kapışmada "mezelik" bir malzeme olarak görülmektedir. Alevi haklarını Alevi kökenlilerin mecliste temsil edilmesi gibi bir düzeyde ele alındığı siyasi bir çizgi egemendir. Bu gericiğin, faşizmin toplumsal bir sorunu, haklar verilmeksizin temsil düzeyinde sembollerle idare etme, buna razı etme formülüdür.

AKP ise gerici siyasi anlayışını rakibinde olmayan payeler yükleyerek Alevi düşmanlığını Sünni toplumsal kesimde kemikleştirmektedir. Bu şekilde oy hesabı yaparken aynı zamanda azınlıkta olan Alevi kesimi faşist bir partiye daha güçlü yedekleyerek, sistemin bekasına zeval gelmeyecek şekilde pasifize etmeye çalışmaktadır.

Kopmuş, korkmuş, alçalmış "demokratik"!

İkinci mesele ise HDP'nin MHP ile eşleştirilmesidir. HDP Kürt milliyetçiliği MHP Türk milliyetçiliği yapmaktadır! HDP güçlendikçe MHP'de güçlenmektedir! Bu liberal, muhafazakar, "demokrat" payeli tüm "sosyoloji guruları" tarafından önümüze sosyolojik analiz olarak konulmaktadır. Sanki devlet ve siyasal sistem çok uluslu yapıda, bunun gereklerine göre şekillenmiş ve tam hak eşitliği ekseninde siyasal, ulusal özgürlükler yaşanıyor! Bu "sosyologlar" bir yandan Kürt meselesi bağlamında asgari demokratik kriterlerin yoksunluğunun altını çizerek ayağını bu topraklara basarken, diğer yandan Türk milliyetçiliği ile Kürt milliyetçiliğini eşitleyerek uzayda yaşıyormuş gibi sonuçlar çıkarmaktan hicap duymuyorlar. Saçmalamak, onulmaz çelişkiler bunlar için alnyazısı!

Türk milliyetçiliği egemen sistemin temel taşıdır. Bu milliyetçilik faşist siyasal sistemin dayanağıdır. Bu milliyetçilik MHP ile özdeş falan da değildir. Tüm sistem partilerinin olmazsa olmazıdır. Hepsisi bu Türk milliyetçiliğinin en gerici en bağınaz biçimi olan şovenizm karakterine dayanır. Ezilen ulusun karşısında konumlanışı Türk şovenizmini sahiplenmek ve savunmak üzerine kuruludur.

MHP'nin Türk şovenizmini daha katı şekilde savunması sadece onun Türk milliyetçisi olduğu anlamına gelmemektedir. Faşistlikte MHP yalnız değildir. Diğer tüm sistem partileri söylemde inişli çıkışlı düzeyde de olsa onunla yarış halindedir. MHP'nin kitle tabanı bu açıdan şovenizmin en zehirli biçimini benimsemiş, sahiplenmiştir. Şovenizm güçlendirildikçe bunu en iyi dile getiren faşist parti oy oranını büyütmektedir.

Ancak HDP'nin Kürt ulusal haklarının temsilcisi olmasından dolayı gelişmesi gerici-faşist bir başka partinin büyümesinin sebebi değildir. Bir bütün sistemin şoven, ırkçı, Kürt haklarını yok

Bu partilerin demokrasi anlayışı sadece sandık, seçim, oy çokluğu ile sınırlıdır. Geniş kitlelerin sınıfsal, ulusal, mezhepsel temelde baskı altına alınmış, gasp edilmiş, yok sayılmış ekonomik, siyasi, kültürel hakları adına mücadele için örgütlenmesi egemen sınıflar için yerinde ve haklı tutum olarak kavranmaz.

sayan ve ezen ulusun egemenliğini korumaya çalışan yönelim ve şekillenmesi buna uygun söylem geliştiren ve bunu daha iyi koruyacağını düşünen partiye yönelimi artırmaktadır. Faşist karakteri sadece MHP ile sınırlamak ve onu Kürt ulusal hak mücadelesinin karşısına çıkararak "milliyetçilik" paydaşlığında buluşturmak şekere bulanmış şovenizmdir. **Ezilen ulusun milli hak talebini ezen ulusun gaspçı milliyetçiliği ile ne siyasal ne de sosyolojik olarak eşitlenemez. Bunu eşitleyen her kim olursa olsun adı bir ezen ulus şovenistidir.** Bu yaklaşım Kürt ulusal hareketinin "Türkiyelileşme" yönelimine verdiği akılda zaten deşifre olmaktadır. Daha az Kürt hakları savunusu daha fazla sosyal, toplumsal, demokratik sorunlar gündemi! Bu "albenili" söylem sahiplerine bakınız "aksi takdirde MHP güçlenmektedir" ile iknaya çalışmaktadırlar.

Bırakalım devrimci yaklaşımı asgari demokratik tutumu olanlar bile ezilen ulusun kimlik kazanma mücadelesini ezen ulus milliyetçiliğiyle eşitleyemez/eşitleyememelidir. Bunu eşitleyen yaklaşım demokrat, ilerici olmanın dışında her türlü gerici siyasi sıfatı hak etmektedir. Demokratik tutum ezen ulus şovenizmine yönelen, çok uluslu yapıyı kabul eden tam hak eşitliği ve özgürce ayrılma hakkının garantiye alınmasının yanında olmak zorundadır.

Ezilen inanç grubu Alevilik ve ezilen ulus Kürtlerin bu seçimlerde bin bir çeşit gericilikle kuşatılmaya çalışıldığı görülmektedir. Bir yandan bu kesimlere karşı toplumsal düşmanlık körüklenirken, diğer yandan çeşitli biçimlerde demokratik hak ve özgürlük mücadeleleri boğulmaya, zayıflatılmaya, özünden koparılmaya çalışılmaktadır. Yani hem açıktan gericiğin siyasal kuşatması hem de yaygın bir ideolojik manipülasyonla kuşatılmaktadır.

Buna karşı devrimci, ilerici tüm güçler 7 Haziran Seçimleri sürecinde HDP'de buluşarak ortak mücadeleyi geliştirmelidir. Elbette demokrasi mücadelesinin tek başına verileceği alam HDP değildir, ancak barajlarla, faşist-şoven saldırılarla önüne ket vurulmak istenen HDP'nin demokrasi mücadelesinde edindiği yerin önemini görmek gerekir. Saldırılarına karşı HDP'yle süreci örmek, bugün açısından komünistlerin güncel görevi, sorumluluğudur.

Faşizmin korkulu rüyası:

Brezilya'da operasyon düzenleyen polisler, 10 yaşındaki bir çocuğu katletti.

Brezilya'nın Rio de Janeiro kentinde polislerin bir favelaya yaptığı operasyon sırasında 10 yaşındaki Eduardo de Jesus Ferreira polis kurşunuyla hayatını kaybetti. Polis, inkâr etse de aile yaptığı açıklamada, çocuğun evin kapısında dururken tek kurşunla polis tarafından öldürdüğünü söyledi. Brezilya'da halk çocuğun katledilmesini protesto ederek sokaklara çıktı. Sokağa çıkan halka polis gaz bombalarıyla saldırdı ve şiddetli çatışmalar yaşandı.

Dünyanın her yerinde devlet çocukları katletmeye devam ediyor. Halk da çocuklarını sahiplenerek sokaklara çıkıyor. Berkin Elvan'ın katledilmesinin bir benzeri bugün de Brezilya'da yaşanmıştır. Yarın da kim bilir hangi ülkede yaşanacak ama şu bir gerçektir ki; faşizm çocukları hedef almaktan geri durmayacaktır. Günümüzde çocuk katliamları devletler tarafından meşrulaştırılmaya çalışılıyor. Bugün Türkiye ve T. Kürdistanı'nda nice Berkinler, Ümitler, Ceylanlar, Nihatlar katledilmiştir. Bu olayın benzerleri de Yunanistanda Alexis, Brezilya'da Eduardo ve niceleridir. Devlet halk üzerinde baskı aracı olarak faşizmi sonuna kadar kullanır. Faşizm, çocuk ayırt etmekten sistemi en ufak bir tehlikeye sokacak duruma karşı eylemini kanla yapar.

Brezilya'da uzun yıllardır çocuklar katlediliyor

Brezilya'da çocuk katliamı yeni değildir. Brezilya gibi zengin ile yoksul arasındaki uçurumun fazla olduğu, ülke genelinin yoksullukla boğuştuğu bir ülkede çocuklar suça doğru itiliyor. Binlerce çocuk yoksulluktan, aile içi şiddetten kaçıp sokaklarda yaşamayı tercih ediyordu. Özellikle uyuşturucu çetelerinin içine giren çocuklar sistemli bir şekilde yozlaştırılıyordu. Devlet, hem bu çocukları sokakla-

ra doğru iterken hem de sokak da dâhil yaşamalarına izin vermiyordu. 1990'lı yıllarda sokak çocuklarının artması üzerine devlet tarafından "ölüm mangası" adı verilen bir tim kuruluyor. Bu timin çoğunluğu polisler tarafından oluşturulurken, 3-4 yıl içerisinde Brezilya'da 3 bin sokak çocuğu katledildi. O zamanki belgelerle de ispatlanan katliamlarda ölüm mangası timinin uyuşturucu mafyalarıyla da işbirliği yaptığı belirtiliyor.

2014 Dünya Kupası Brezilya'da yapıldı. Brezilya gibi bir ülkede, halkın yoğun olarak yoksul olduğu bir ülkede, Dünya Kupası için harcanan milyonlarca dolar halk tarafından eylemlerle protesto edilmişti. Bu eylemlerde halka şiddetli bir şekilde saldıran polis birçok kişiyi katletmişti. Bu işin perde arkası vardı, o da sokak çocuklarının görüntü kirliliği olmasıydı! Bu nedenle Brezilya'daki sokak çocukları, Dünya Kupası öncesinde polisler tarafından acımasızca katledilmişti. Devlet tarafından bir "temizlik" operasyonu yapılmıştı. Emperyalist-Kapitalist dünya düzeninde bir Dünya Kupası binlerce çocuktan daha değerli ancak Dünya Kupası'na yapılacak olan harcamayla Brezilya'daki bütün sokak çocuklarının yerleşim ihtiyacı karşılanabilir. Ama sistem için önemli olan tabii ki de bu değil, sistemin devamların çıkarıdır. Bir avuç sömürücü kendi ceplerini tıka basa doldurmakla meşgulken, halkın yoksulluk çekmesi onlar için bir önem arzetmemektedir. Biz de bunu biliyoruz ve sömürücü düzene karşı kitlelerin daha fazla isyan edeceğini unutmuyoruz.

Uluslararası Af Örgütü'nün verilerine göre Brezilyalı polisler her yıl yaklaşık 2000 cinayetin failidir. Bu sayı dünyadaki en yüksek oranlardan biridir ve Brezilya devletinin kolluk kuvvetleri aracılığıyla halk üzerindeki amansız faşizmi gözler önüne sermektedir.

Brezilya'da polislerin asıl korkusu ise

sokak çocuklarının bilinçli ve bilgili olarak polislerin içinde olduğu uyuşturucu ve fuhuş işlerine şahitlik yapabileceği, devlet içindeki şebekeleri ve kirli işlerde kullanılan çeteleri ifşa edebileceği korkusudur. Brezilya'da polis her türlü pis işin içerisinde ve sokaklarda yaşayan çocukların hepsi birer tanıktır.

Adaleti halk sağlayacaktır!

Bugün hala çocuklar katledilmekte ve devlet faşizmi ilk olarak çocukları kendilerine hedef seçmektedir. Yaşadığımız topraklar üzerinde devlet tarafından binlerce çocuk katledilmiştir. Bir gün Lice'de havan topuyla katledilen Ceylanlarımız, İstanbul'da hedef gözetilerek başından vurulan Berkinlerimiz, 12 yaşında 13 kurşunla katledilen Uğurlarımız ve daha nice çocuklarımız TC tarafından katledildi. Devlet her defasında çocuklarımızı hedef almaktan hiç geri durmadı. Yani faşizm, devletler tarafından bir baskı aracı olarak kullanılır ve halkın en zayıf halkası olan çocuklar öncelikle hedefe alınır.

Devlet katil polisini her zaman korumaktadır. Türkiye'de her zaman tanık olduğumuz bu durumun benzerine rastlanmaktadır. Brezilya devletinin "Polisler ortaya çıkarılıp yargılanacaktır" demesi bizim için hiçbir anlam ifade etmiyor. Birincisi, devletin mahkemelerinde değil, halkın gerçek adaleti sağlayacağı mahkemelerde yargılanması gerekmektedir. İkinci olarak da, devletin kendi katillerini yargılayacak olmamasıdır. Bugün ülkemizde de olduğu gibi katillerin çoğu devlet tarafından saklanırken, bazıları da sözde yargılanıyor.

DHKP-C tarafından Berkin'in katillerinin ortaya çıkması için yapılan eylemi hatırlıyoruz. Halk eylemlerinde şehit düşen 2 devrimciyi selamlıyor ve elbet Brezilya'da da Eduardo'yu sahiplenip, hesabını sormak isteyen devrimciler çıkacaktır umudunu taşıyoruz.

Mülteci yurduna kundaklama şüphesi

Almanya: Sachsen-Anhalt eyaletinde bulunan Tröglitz belde-sinde mülteci yurdu olması planlanan binada yangın çıktı. Tüm işaretler kundaklama olduğu yönünde.

Yangın cumayı cumartesiye bağlayan gece çıktı. Polis kundaklama şüphesiyle soruşturma başlattı. 40 kişiye barınma imkânı sunan binaya Mayıs ayında ilk mültecilerin yerleştirilmesi planlanıyordu. Halle polisi binada yangın esnasında iki kişi bulunduğunu ve şahısların zarar görmediklerini açıkladı. Binanın çatısı tamamen yandı, en az 100 bin Euro bir maddi zarar olduğu tahmin ediliyor.

Tröglitz beldesinde yaklaşık 2 bin 500 kişi yaşıyor. Belde, eski Belediye Başkanı Markus Nierth'in kısa süre önce istifası ile gündeme gelmişti. Nierth, belde mülteci yurdunun açılması için çaba göstermiş, Neonazilerin evinin önünde bir protesto gösterisi yapmak istemesi üzerine istifa etmişti. Eski Belediye Başkanı Nierth ailesinin yeterince korunmadığını, yetkili makamlar, partiler ve çevresi tarafından yalnız bırakıldığını ifade etmişti. Markus Nierth'in istifası Alman kamuoyunda tartışma yaratmıştı.

CICR'den tüm ülkelere çağrı!

H. Merkezi: İspanya'da greve gittikleri için haklarında dava açılan 300 sendikacı için **CICR (Baskıya Karşı Uluslararası Komite)** uluslararası emek hareketine ve dünya işçilerine açılan davanın iptali için duyarlılık çağrısında bulundu.

İspanya'da hükümet greve giden sendikacılara suçlu muamelesi yapıyor ve haklarında cinayet ya da şiddet suçlarından daha ağır cezalar istiyor. Yargıçların yönelttikleri suçlamalar Ceza Yasası'nın 315.3 maddesine dayanıyor. Bu madde, "işçi haklarına karşı işlenmiş" suçlara hapis cezası öngörüyor ve yargıçlara göre grev, çalışma "hakkına" engel teşkil ediyor! En sembolik dava Airbus şirketinden sekiz işçiyle ilgili olan. Savcılık bu davada, her bir işçi için 8 yıl 3 ay olmak üzere toplam 66 yıl hapis cezası istiyor. Sendikacılara karşı böyle hapis cezalar CICR tarafından "Franco diktatörlüğünden beri görülmemiş bir şey değil!" şeklinde ifade ediliyor.

Göteborg'da soykırım paneli

Göteborg: Ermeni ve Süryani soykırımlarının 100. yılı vesilesiyle İsveç'in Göteborg kentinde; **Seyfo Komitesi, AKM ve Göteborg Kürt Kadınlar Derneği**'nin oluşturduğu platformun çağrısıyla 5 Nisan Pazar günü bir panel

düzenlendi.

Panel konuşmacı olarak yazarlar **Ragıp Zarakolu** ve **Kemal Yalçın** katıldı. Yarım saatlik birer konuşma yapan konuşmacılardan Ragıp Zarakolu, katliamın öncesi ve tarihçesini anlattı. Kemal Yalçın

ise katliamın sonuçlarıyla ilgili yaşadıklarını, dinlediklerini ve kitabında yazılanları anlattı. Konuşmaların ardından on dakika ara verildi ve soru-cevap kısmına geçildi. İsveç'te bulunan ATİK taraftarları panelde dinleyici olarak yer aldı.

Direnişlere, greve, eylemlere katılım...

GÖREV Mİ?

Tartışmasız işçi sınıfının vazgeçilmez değerlerinden, hatta olmazsa olmazlarından biri dayanışmadır. Dayanışma, sınıfı ve sınıf örgütlülüklerini işçi-emekçi geniş halk kitlelerinin içinde görünür kılmak ve onları örgütlemek için en olması gereken iletişim araçlarından biridir.

Yine, grev, direniş, eylem ve mitingler, kitlelerin "Ben buradayım" ifadesini en yüksek tondan seslendirmesidir. Örgütsüz kitleler "Bize gelin, bizle nefes alın, örgütleyin" ifadesini bu şekilde ifade ederler. Bunları görmek bir sınıf devrimcisinin, örgütüne güvenen her bir taraftarın, militanın; kadından gençliğine tüm örgütlü alanların temel sorumluluğudur. Bunu fark etmek için dağları aşan teori, yılları bulan deneyime de gerek yoktur. Yalın, açık ve sadedir ki, asgari oranda mücadele bilinci olan her gazete okurumuzun görebileceği kadar net, fark edebileceği kadar açık bir durumdur.

Örgütün farklı temel sorunlara karşı geliştirdiği, farklı kulvarlarda örgütlü alanları olabilir. Örneğin gençlik sorununda gençlik örgütlenmesi, kadın sorununda kadın örgütlenmesi, sanat sorununda kültür sanat merkezleri örgütlenmesi gereklidir ve bunlar bir vücudun organları gibi birbirine canla kanla bağlıdır; biri olmaz ise işlevi eksik olacaktır. Nasıl ki bir insan vücudunun bir organı, örneğin eli, ayağı eksik olduğunda o vücut organları tam olan vücuda göre daha az yetenekli ve işlevsiz ise bu da benzer bir durumdur.

Sorun, tek parça olan vücudu dinamik ve organizasyonu tam olarak, koordineli bir şekilde harekete geçirmektir. Elin göreceği işi ele, ayağın göreceği işi ayağa vermek gereklidir. Yani organların yeteneklerini artırmak, daha da verimli hale getirmek o organları daha sık ve farklı çalışmalarda fırsat haline getirmektir. Organlar ise ne iş yapacaklarının farkında olmalıdır aksi halde gözün kulak olmaya kalkması, burnun işlevini diş gibi görmesi başarısız olmayı kaçınılmaz kılar. Ayrıca görevler her işlevde baştan aşağı yeniden keşfedilmemeli, zaten bilindik görevleri yapmak artık sıradan görülmelidir.

Bu durum, koordinasyondan sorumlu örgütün her yeni eylemde tekrardan en basit sorumluluklarla uğraşmamasını, kendini daha da geliştirecek yeni görevleri yaratacak yeteneğe sahip olmasını sağlar.

Bütün bunlar tek şeye hizmet eder, bu da hedefe kilitlenmek ve başarıyı elle tutulur bir hale getirmektir. Başta söylediğimiz dayanışma ve destek eylemleri sınıf içinde olmanın gerekliliğidir. Ama geride bıraktığımız süreçleri değerlendirdiğimizde, bu konuda tam anlamı ile örgütümüze, gücümüze (nicel, nitel olarak) yakışanı yapmadığımız açıktır. Uzun bir süredir bu vb. etkinlikler için

LÜTUF MU?

Grev, direniş, eylem ve mitingler, kitlelerin "Ben buradayım" ifadesini en yüksek tondan seslendirmesidir. Örgütsüz kitleler "Bize gelin, bizle nefes alın, örgütleyin" ifadesini bu şekilde ifade ederler

organize olmada sıkıntılar yaşıyoruz, en azından bu durum anlayışımızın belli alanlarında eksikliğini daha fazla hissettiriyor.

Buraya kadar yazdıklarımızı somutlayacak olursak; bildiğimiz üzere örgütlülüğümüzün farklı alanlarda örgütlenme araçları var, bunlardan biri de işçi sınıfı ve sendikal alanda, fabrika örgütlenmelerinde bir örgütlenme alanı olarak ele aldığımız Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB). Hem araç hem de şekil açısından da gerekli olan bu örgütlenme alanımız, ihtiyaçtan doğmuş, gerekli olup olmadığı tartışması çoktan sonlanmış, anlayışımız içerisinde yeri tartışılmaz şekilde kabul görmüş bir alandır. Ancak, bu alanımızın işçi sınıfının çıkarı için kullanılmasında belli eksiklikler yaşıyoruz; bunlardan biri de yeterince refleks tutum geliştiremememiz. Bununla ilgili örnek olarak bir grev yerini ziyarette yaşanan sorunu ele alalım. Yakın zamanda ziyaret ettiğimiz bir direnişe DDSB olarak destek çağrısında bulunduk. Bir hafta önceden belirlenmiş ziyaretimiz seçilen gün açısından da "tatil gününe ve oldukça uygun bir saate" alındı. Kaldı ki bu durum daha olumsuz zaman ve koşullarda da olabilirdi. Çağrı yaptık ki, bu çağrı ne bölgesel ne de sadece DDSB aktivistlerine yönelik bir çağrıydı. Nicel gücümüz göz önüne alındığında oldukça hatırı sayılır bir kitle ile direnişi ziyaret etmeyi beklerken sadece

birkaç yoldaşın duyarlılığı ile -yine kaldı ki bu arkadaşların kafasında bile durum oldukça tesadüflere bağlı kalarak yaşanmıştı- direniş ziyaretimiz gerçekleşti. Katılan arkadaşların ise eylemin saatine ve yerine riayet etme konusundaki eksiklikleri şimdilik söz konusu yapmıyoruz bile...

DDSB'nin çağrısını duyan, bir şekilde öğrenen yoldaşların bu çağrıya neden karşılık vermediği sorunu bu yazının esas konusudur. Birkaç soru ile bu konuyu kendimize sorarak sonlandıralım. Eminiz vereceğimiz cevap her halükarda sınıf mücadelesinde bilincimizi bir adım daha ileri taşıyacaktır

DDSB'nin çağrısı önemsiz midir?

Çağrılan grev değersiz bir grev midir?

Önemsiz değil ise neden katılım gösterilmemiştir? (Gerçek mazereti olanları tenzih ediyoruz)

Bu tip eylemliliklere katılmak bizler açısından bir lütf mü yoksa görev midir?

Bir DDSB'Lİ

Baharın müjdecisi Nergiz, 14. yılında anıldı

İstanbul: Ölüm orucu eyleminin 123. gününde şehit düşen Nergiz Gülmez, ölümsüzlüğünün 14. yıldönümünde 11 Nisan günü Sarıgazi'de mezarı başında anıldı. Ailesinin düzenlediği anmaya **Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri** ve **Cumartesi Anneleri** katıldı.

19 Aralık 2000 Hapishaneler Katliamı ve Direnişi sonrası partisi TKP/ML'nin de ölüm orucuna dahil olmasının ardından ölüm orucu direnişine başlayan **Nergiz Gülmez**, direnişinin 123. gününde zorla götürüldüğü Kartal Devlet Hastanesi'nde ölümsüzleşti.

Ermeni Soykırımı ve Armenak anması için hazırlıklar

Dersim: Merkez'de gerçekleştirdiğimiz toplantıda alınan karar ile Nazımiye'de yapacağımız Ermeni Soykırımı ve Armenak Bakır yoldaşın anma etkinliği için hazırlıklara başlamış durumdayız. Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik olarak öncelikle 7 Nisan Salı günü Çemişgezek merkezde çalışmaların startını verdik.

Etkinlik dolayısıyla bastığımız başış kartlarımızı ve çağrı bildirimlerimizi dağıtarak kitle ile sohbet ettik. Aynı zamanda gazetemizin son sayısının da dağıtımını gerçekleştirdik. Akabinde kotamızı değiştirerek bildiri, kart, gazetemizi Çemişgezek köylerine ulaştırdık.

Çalışmamızın ikinci gününde (8 Nisan Çarşamba) Xozat merkezde yoğun bir şekilde bildiri, gazete dağıtımını yaptık. Esnaf ziyaretlerinde bulunarak etkinlik çağrılarımızı yaptık. Araç kalkış saatleri hakkında bilgi verdik.

9 Nisan Perşembe günü de Ovacık'ta zorlu hava koşullarına rağmen istikrarlı bir çalışma yürüterek bildiri, kart dağıtımını ile sohbetlere yer verdiğimiz bir çalışma yürüttük. Çalışmalarımızın bitiminde karakol tarafından durdurularak kimlik kontrolü gibi keyfi uygulamalara da tabi tutulduk.

25 Nisan'a, etkinlik gününe kadar aynı tutum ile devam ettirmeyi planladığımız programca yarın ki çalışma alanımızı Dersim merkez olarak netleştirdik.

(Dersim'den ÖG okurları)

“Çünkü Türkiye’de olmayan yeni bir şeyler söylüyor”

İstanbul: Seçimlere “Yeni Yaşam” şiarıyla hazırlanan ve yüzde 48’lik kadın aday oranı ile farklı toplumsal kesim temsilcilerinden adaylarıyla dikkat çeken HDP’ye destek açıklamaları gelmeye devam ederken, farklı kimlik ve inançlara ev sahipliği yapan Samatya semtinde, “**Neden HDP?**” sorusunu yanıtlayan halk, “*HDP Türkiye’de olmayan yeni bir şeyler söylüyor. Bu yüzden oyumuz HDP’ye*” ifadelerini kullandı.

7 Haziran Genel Seçimleri’ne hazırlanan ülkede siyasi partilerin aday listelerini Yüksek Seçim Kurulu’na (YSK) teslim etmesinin ardından farklı kimlik ve inanç kesimlerinin öne çıktığı listeler ile ilgili toplumun farklı kesimlerinden yorumlar gelmeye devam ediyor. Yapılan değerlendirmelerde seçimlere “Yeni Yaşam” şiarıyla hazırlanan ve yüzde 48’lik kadın aday oranı ile farklı toplumsal kesim temsilcilerinden adaylarıyla dikkat çeken HDP’ye destek açıklamaları öne çıkarırken, İstanbul’un farklı kimlik ve inançlara ev sahipliği yapan Samatya semtinde yaşayan halk da siyasi partilerin aday listelerine ilişkin değerlendirmede bulunarak, “Neden HDP?” sorusunu yanıtladı.

“Sistem partileri Ermenilerin sorununu dile getirmiyor”

Seçimlerde HDP’yi destekleyeceğini açıklayan Samatya sakinlerinden Ermeni **Hermine Demir**, parlamento da kendisini en iyi temsil edecek olan siyasi partinin HDP olduğunu söyledi. Sistem partilerinin Ermenilerin yaşadığı sorunları dile getirmediğini söyleyen Demir, “Neden HDP?” sorusunu, “*HDP Ermeni sorunlarını daha çok gündeme getirecek, tüm ezilen halkların sesi olacak. Ermeni adaylar inkâr edilen 1915 katliamını mecliste dile getirebilecek. Ayrıca kadınların mecliste*

olması bütün kadınlar açısından avantaj yaratacak” diyerek yanıtladı.

“HDP’yi kendime yakın buluyorum”

Samatya’da börekçilik yapan esnaf **Celal Yıldız** ise, kendilerine daha yakın buldukları için HDP’yi destekleyeceklerini söyledi. HDP’nin birçok inanç ve kimlikten gösterdiği adayların biraraya gelerek meclise girmelerini olumlayan Yıldız, adayların kendi kimlikleri ile yaşadıkları sorunları mecliste dile getirebileceğini ifade etti.

“HDP’nin meclise girmesi tüm Türkiye için avantaj”

Emekliliğini bekleyen **Sulhaddin Kalır** ise HDP’nin meclise girmesinin tüm Türkiye için avantaj olacağını söyledi. Kalır, “Neden HDP?” sorusuna, “*HDP’nin aday yelpazesi geniş. Halkların kardeşçe yaşamasını savunan, zulme ve katliamlara karşı olan biri olarak bunu önemli buluyorum*” cevabını verdi.

“Samatya’da AKP ve CHP seçmenlerinde kırılmalar yaşandı”

Ermenilerin ve diğer ezilen kesimlerin bütün partilerde temsil edilmesi gerektiğini belirten Samatya esnafından **Fuat Zengin**, HDP’nin bu kapsamda oldukça önemli bir adım attığını söyledi. Esnaf olduğu için sokağın nabzını

da tutabildiğini dile getiren Zengin, “*Gözlemlediğim kadarıyla Samatya’da AKP ve CHP seçmenlerinde kırılmalar yaşandı. Bu kırılmaların HDP’nin oy oranının artışına yansıtacağı düşünüyorum*” dedi.

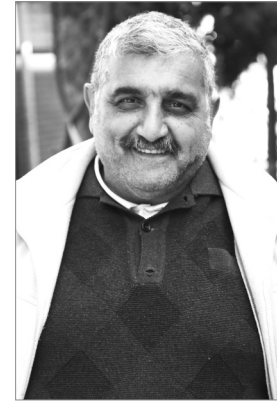
“HDP listesindeki kadın oranı umut verdi”

“Neden HDP?” sorusuna, “*Bu sancılı dönemlerde en çok yara alan kadınların siyasette daha çok aktif rol alması bana umut verdi. HDP’ye destek vermemin en önemli sebeplerinden biri de HDP’de kadınların ön saflarda mücadele etmesi*” diyerek yanıtlayan serbest meslek sahibi **Hediye Taştan** ise, “*Samatya’da çok farklı kültürlerin bir arada yaşadığı bir semt. Burada çok farklı dinlerden, kimliklerden arkadaşlarımız, komşularımız var. Biz, birarada kalarak iyi anlaşabiliyorsak demek ki bizi temsil etmelerinde de bir sakınca yok*” ifadelerini kullandı.

“Önceden CHP’ye verirdim şimdi oyum HDP’ye”

HDP’yi destekleyeceğini belirten Ermeni **Maksut Demir** ise, HDP’nin güven veren bir parti olduğunu ifade ederek, “*Önceki seçimlerde CHP’ye vermiştim, ancak bu kez HDP’ye oy vereceğim. Çünkü HDP’nin parlamento ya girmesini istiyorum*” dedi.

“*Ermeni olduğumuz için devlet memuru olamıyoruz*” diyen Demir, “*Bir belediyede bile çalışmıyoruz. Biz devamlı çalışmak durumundayız ki, ancak bir yerlere gelelim*” diyerek HDP’nin parlamento ya girerek sorun-

lara çözüm getirilebileceğini ifade etti.

“Barışı, demokrasiyi ve özgürlük için oyum HDP’ye”

“*Barışı, demokrasiyi ve özgürlüğü savunduğu için oyum HDP’ye*” diyen emekli öğretmen **Tunca Kartal** “*HDP, hepimizi kucaklamak istiyor*” dedi. Kartal, “Neden HDP?” sorusunu, “*HDP Türkiye’de olmayan yeni bir şeyler söylüyor. Bu yüzden HDP’yi destekliyorum*” diyerek yanıtladı.

CHP’ye ‘ortanın solu’ benzetmesi

CHP’nin aday seçim sürecinde HDP’den etkilendiğini söyleyen Kartal, “*Bu durum bize eski Türkiye İşçi Partisi’ni hatırlatıyor. 1965 seçimlerinde TİP parlamento ya girince birdenbire İnönü ortanın soluna giriverdi. Ve partinin önünü kesmek için her şeyi yaptılar. Şimdi aynı şeyi HDP için yapmak istiyorlar, ancak HDP doğru politikalar üretecek*” diye konuştu.

“Alanlarda olduğu gibi sandık başında da beraber olalım”

HDP’de kadın oranının yüksek olmasının kadınlara olarak güven verdiğini dile getiren **Emine İlhan** da halka “*Newroz alanlarındaki heyecam sandıklarda da görmek istiyoruz. Alanlarda olduğu gibi sandık başında da beraber olalım*” çağrısı yaptı.

Çukurova’da seçim toplantısı gerçekleştirildi

Mersin: Seçim çalışmalarını örgütleyeceğimiz bölgesel toplantılardan biri olan Çukurova Bölgesi genel toplantısı 11 Nisan Cumartesi günü Mersin’de gerçekleştirildi. Antakya, Adana, Tarsus ve Mersin’den katılımın olduğu toplantı gündemleri komisyonlar, yürütme, çalışma tarzı ve gelecek süreç şeklinde belirlendi.

Komisyonlar gündeminde Antakya, Adana, Tarsus ve Mersin ola-

rak komisyonlarla ilgili aktarımlarda bulunuldu. Ardından alanların özgün durumlarına bağlı olarak hangi komisyonlara dahil olup olunmayacağı üzerine tartışıldı. Daha çok mahalle, kadın, gençlik ve örgütlenme komisyonları içerisinde aktif olarak faaliyet yürütme yönünde tartışmalar yapıldı.

Alanlarda yapılacak seçim çalışmalarının bölgesel olarak bütünlü-

ğünü sağlamak amaçlı Çukurova Bölgesi olarak yürütme komisyonu kuruldu. Komisyon mail üzerinden haberleşme ağı kurarak, ikinci bir bölgesel toplantı tarihini belirleyip, aynı zamanda yapılan çalışmaların raporlaştırılması görevini aldı.

Çalışma tarzımız gündeminde, HDP’nin kitleye bakış açısından doğru ilerici, demokratik yönlerini kitleyle tartışarak seçim çalışmalarının örülmesi tartışıldı. Aynı zamanda “*Kendi politikalarımızla*

birleştirerek kitle çalışması yürütmek kitle ilişkilerimizi ilerletecek bir yerde durmaktadır” denilerek çalışma tarzı somutlandı.

Gelecek sürece dair ise takvimsel günlerde özgün çalışmalarla beraber seçim çalışmalarını birleştirilerek faaliyet yürütmenin üzerinde duruldu. 1 Mayıs gibi Partizan’ın kendi materyallerinin olduğu takvimsel süreçlerde HDP’nin seçim materyalleriyle birleştirilerek çalışma yürütme konusunda hemfikir olundu.

“Sonraki kuşaklara vatan yerine sadece Ermeni Cemaatleri mi bırakalım?”

20. yüzyılın ilk ve en büyük soykırımı olarak bilinen **Ermeni Soykırımı**'nın 100. yılına girerken, soykırımın faili İttihat Terakki'den TC'ye devreden devlet zihniyetinin, Ermeni Soykırımı'nı, “100 yıl önce gerçekleşen bir katliam” olmaktan çıkararak “100 yıla yayılarak devam eden bir katliam” haline getirdiğini net bir şekilde görmekteyiz.

90 yıllık TC'nin temel karakteristiği olan “tek millet-tek bayrak-tek dil” ilkesinin pratik karşılığı olan bu durum, Varlık Vergisi Kanunu'ndan, 6-7 Eylül saldırılarına kadar bir dizi örnekle kendini ortaya koyarken; son süreçte, her yıl 18 Mart'ta düzenlenen Çanakkale anma etkinliğinin bu yıl 24 Nisan'a (yani Çanakkale Boğazı'na İtilaf Devletlerinin bombalamaya başladığı tarihe) doğrudan T. Erdoğan'ın kararı ile çekilmesi dolayısıyla bir kez daha gün yüzüne çıkmıştır.

Türk kimliğinin inşası sürecinin start noktası olan soykırım, TC'nin bir devlet olarak kurumsallaşmasında, faşizm açısından bir temel yaratırken, yüzyıla yayılan soykırımı, bir halkı yüz yıl boyunca her 24 Nisan'da “25 Nisan'a güvenle uyanabilme” tedirginliğine mahkum edişini irdelemek, buna temel olan ve faşizmin “resmi” tarih tezleri ile üstünü örtmeye çalıştığı gerçekleri ifşa etmek, içinden geçilen tarihsel süreç açısından ihtiyaç dahilindedir.

Bu temelde ilk olarak, soykırımı giden süreci ve bu sürecin TC'nin ekonomik ve siyasi inşasında ne gibi bir karşılığı olduğunun, yine buna paralel şekilde Kemalizmin temel momentlerinden olan Türk kimliğinin ve bunun ekonomik-siyasi-kültürel alanda nasıl Ermeni Soykırımı üzerinden inşa edildiğinin tartışılması bu konuda “resmi” tarih yazımını safsata-larını boşa düşürecektir.

Soykırımın ilk evre: Toplumun belini kırmak!

24 Nisan (eski takvime göre ise 11 Nisan) 1915 günü başlayan ve Ermeni toplumunun aydın, yazar, gazeteci ve siyasi temsilcilerinin 761'inin ölümü, 2.234'ünün sürgünü ile sonuçlanan saldırı furçasına geçmeden önce; tartışmaya Osmanlı Devleti ile Ermenilerin ilişkilerini açarak girmek faydalı olacaktır. Zira bu temelde bir yığın tarihsel safsata, gerçeklerin önüne geçirilmiş, sanki 1915'den öncesi güllük-gülistanlık gibi lanse edilmiştir.

Burada ilk olarak belirtilmesi gereken, Ermenilere dair 1915 öncesinde de soykırım girişimleri olduğu bilgisidir. Bu sürecin ilk adımı, II. Abdulhamid döneminde, Bab-ı Ali kararlarının, yöresel idareciler tarafından uygulanması ve genellikle devlet ajanlarının, bağnaz din adamlarını kışkırtmaları biçiminde saldırılarla atılmıştır.. İttihat-Terakki'nin iktidara gelmesi ile de Hamidiye Taburları'nın saldırıları Anadolu'daki birçok Ermeni, Süryani, Keldanilerin yaşadığı şehirlerde ger-

çekleşmiş, Amele Taburları kurulmuştur.

Konuya dair, kendisi de 11-24 Nisan tutuklamaları ile birlikte sürgüne gönderilerek katledilen Ermeni gazeteci ve Taşnaksutyan Partisi'nin ideologlarından olan **Khaçadur Malumyan** (Agnuni) daha 24 Nisan Soykırımı başlamadan şu cümleleri söylemektedir: “... bitmez tükenmez gurbetçilik katletmektir ulusları. Unutma ki, yirmi yıl aşkın bir süredir Osmanlı zulmünün Ermenistan'daki yıkıp yıkma, açlık ve kıyım girişimleri tek bir amaca hizmet etmektedir: Ermenileri ortadan kaldırmak...” (**Vatan adlı yazıdan aktaran Teodik, 11 Nisan Anıtı**)

Bahse konu saldırılar, İttihat Terakki'nin iktidarı boyunca da artarak sürmüş ve 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın başlamasına paralel olarak Ermenilerin devletleşmesini, bağımsızlaşmasını engellenmek adına Ermeniler hedef tahtasına oturtulmuştur. Osmanlı'nın mirasçısı olan Kemalistler de bu tutumu aynen sürdürmüş, Ermeni ve Rum mallarına el konulması, Varlık Vergisi uygulaması ile İttihat Terakki'nin iz sürücüsü olmuşlardır.

Ermeni halkına yönelik saldırılar 1915 öncesinden başlayarak 1915'den sonra da yüzyıldır değişmez şekilde devam ederken, kuşkusuzdur ki, 11-24 Nisan'ı özel kılan nedenler vardır. Burada katledilenlerin kim olduğu sorusu, tutuklanarak sürgün yollarında Teşkilat-ı Mahsusa çetelerince öldürülenlerin nasıl Ermeni halkının omurgasını parçaladığını da gözler önüne serecektir.

Katledilenler kimlerdir?

Osmanlı Devleti'nin 19. yüzyıl boyunca süren yıkımı, sınırların parçalandığı ve birçok ulusun devletleşerek ayrıldığı bir süreçken, Ermenilerin ise toplumsal yaşamda ve ekonomik anlamda kapladıkları alandan ötürü dönemin İttihatçıları (devamında TC'nin de kurucu kadroları) Alman emperyalistleri ile de kol kola bir soykırımı giriştiler.

Bu temelde giriştikleri ilk iş, Ermeni toplumunun örgütlenmelerini dağıtmak adına ileri gelenlerini, sanatçı, aydın ve yazarlarını hedeflemek oldu. Böylece Ermeni halkının beli kırılarak toplumsal önderleri yok edilmek istendi. 11-24 Nisan tarihlerinde tutuklanarak sürgüne gönderilenler, sürgün yollarında ise Teşkilat-ı Mahsusa tarafından katledildiler.

TC ekonomisi ve soykırım

Bitirmeden belirtilmesi gereken bir nokta da, soykırımın Türk kimliğinin inşası yanı sıra ekonomik anlamda da TC'nin inşası açısından faşizmin tarihinde stratejik bir alan kapladığı yönündedir.

Şöyle ki, Osmanlı'nın son dönemleri hariç Türk kimliği hiçbir yüceltici sığata sahip değilken, Türkler ise büyük oranda köylülerden oluşmaktadır. Bu ahval içerisinde şehir hayatına yön veren, ticari ve

ekonomik ilişkileri sürdürenler ise gayrimüslim azınlıklar ve ağırlıklı olarak Ermenilerdir. Bu temelde “yeni” Cumhuriyetin kuruluşundan itibaren Ermeni mallarına el koymak aynı zamanda, TC'nin kuruluş yıllarındaki ekonomik temel dayanağıdır.

Bu konunun, hem resmi tarih savunularında dahi açıkça belirtilmesi hem de İzmir İktisat Kongrelerinde açıkça tartışılması ise TC'nin İttihat Terakki ile olan akrabalığını ve vahşi karakterini açıkça ortaya koymaktadır.

“O tarihten beri, Ermeniler kafası kesilmiş horoz gibi dünyanın ortasında debelenip duruyorlar işte”*

Toparlarsak eğer, 11-24 Nisan tarihi, tarihsel açıdan bir dönemektir. Toplumsal önderleri, siyasi yöneticileri ve aydınları tutuklanan ve sürgünde katledilen bir halk, bunun akabinde de göç yollarına düşürülmüş ve sayısı milyonları bulan bir nüfus, istikameti Suriye, Halep çölleri olan sürgünde yol boyunca çete saldırılarıyla katledilmiştir. Tecavüz ve yağma saldırılarının yanı sıra, TC paşalarından Kazım Karabekir'in de **Çocuk Davamız** kitabında itiraf ettiği şekli ile küçük çocuklar devlete asker alınmıştır.

Soykırımın 100. yılında gelinen aşamada ise faşizmin ülkemizde, Ermeni halkı karşısındaki konumlanışı hala aynıdır. Hrant Dink'in katledilmesinden Samatya'da yaşanan cinayetlere, Zirve Yayınevi katliamından Sevag Balıkcı'nın katline kadar birçok olayda bu böyledir.

Ek olarak bugün AKP eliyle soykırım anmaları tarihine Çanakkale Anması konulması, “Afedersiniz Ermeni” vb. söylemler geliştirilmesi, devlete egemen olanların zihin dünyasında soykırımın 100. yılının nasıl bir karşılığı olduğunu gözler önüne sermektedir. 100 yıldır devam eden büyük facia, tarih sayfalarına kanla yazılırken, göç yollarında telef edilen bir halkın, köklerinden kopartılan coğrafyamızın her köşesine kazınan acıları ise hesaplaşma gününü beklemektedir.

* **Markar Eseyan, İyileşmek İçin... 23.04.2012**

Türk kimliğinin inşası sürecinin start noktası olan soykırım, TC'nin bir devlet olarak kurumsallaşmasında, faşizm açısından bir temel yaratırken, yüzyıla yayılan soykırımı, bir halkı yüz yıl boyunca her 24 Nisan'da “25 Nisan'a güvenle uyanabilme” tedirginliğine mahkum edişini irdelemek, buna temel olan ve faşizmin “resmi” tarih tezleri ile üstünü örtmeye çalıştığı gerçekleri ifşa etmek, içinden geçilen tarihsel süreç açısından ihtiyaç dahilindedir.

Militanlardan HES'lere karşı uyarı eylemi

H. Merkezi: Elimize e-posta yoluyla ulaşan bir habere göre 9 Nisan günü TKP/ML-TİKKO militanları 1 Mayıs Mahallesi'nde Tokat Zile'de yapılmak istenen HES'lere karşı uyarı eylemi yaptı. Haberin ayrıntıları şöyle:

"9 Nisan saat 21.00'da TKP/ML-TİKKO militanları 1

Mayıs Mahallesi'nde Tokat Zile'de yapılması istenilen HES'lere karşı eylem yaptı. 'HES'leri vurduk vuracağız TKP/ML TİKKO' imzalı pankartıyla Proletarya Partisi andını okuyarak 3001 Caddesi'ne çıkan TKP/ML TİKKO militanları yolu ulaşıma kapattı. Ulaşım kapatılan yol

da yapılan HES'lere karşı alanda olduklarını ve HES'lere karşı eylemlerinin devam edeceğini içeren ajitasyonlar çekerek pankartlarını astılar. Militanlar, 'Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TİKKO TMLGB', 'TİKKO vuruyor, HES'ler duruyor' sloganları ile eylemi iradi olarak

sonlandırdılar."

Pertek Belediyesi'nde işçiler direnişe devam ediyor

Bütün şeyler bizimle anlamlı!

Yeni Demokrat Kadın dergisinin Bahar sayısı çıktı ve elimize ulaştı. Kapağı incelemeye aldık ilk olarak, nasıl olmuş, ne kullanılmış, ne demek istenmiş derken heyecanımız daha da arttı. İlk önce sayfaları hızla rüzgar oluşturarak açarsınız ya burnunuza kağıdın o değişik kokusu gelir.

Dergimizin kış sayısında maviye bürünmüştü her yer özgürlüğün adı olan mavi, erkekler için kullanılan mavi, biz el koymuştuk maviye, biz kadınlar özgürlük adını taşıyorduk. Bize narinlik, hassaslık anlamı taşıyan pembe renk yakıştırlır, bundan kaynaklı pembe renge karşı bir isyanımız vardı, çünkü bize kadınlık rollerini vs. hatırlatır. Dergimizin bahar sayısına pembe hakim olmuştu, aslında çok da güzel olmuştu, çünkü biz yapmıştık, kendi irademizle, bir dayatma olmadan bütün renkler bizimdi çünkü! Tabii bu düşünceler zihnimde bir ışık hızıyla geçti, yalnızca uzun sürdü.

Neyse yavaş yavaş diğer sayfaları çevirdik, sadece görsellere ve başlıklara bakarak ilerledik, ilk nereye hangi sayfayı okusak derken 7. sayfadaki "Beş yıldır buradayız" yazısı için konulan görsel beş kadın, ilk resim siyah giyinmiş başı önde utangaç, resimler çoğaldıkça elbise beyazlaşıyor, kadınlar önce dizleri üzerine kalkıyor, sonra ayakları üzerine, başlar boynun içine çekilmiş, gözlem halinde, sesimiz henüz kısık, kendi aramızda tartışarak son resme yani beşinci resme geldiğinde artık elbise siyahtan beyaza dönmüş başımız dik. Tam bizi anlatıyor yani... Yanlış yapmaktan korkmuyoruz, hata yapma hakkını kendimize tanıyoruz... Benim Hikayem bölümleri orada kullanılan görselle köşe gibi olmuş, yağmur bulutundan düşen her damla birimizin hikayesi, tıpkı damlalar gibi ortak, benzer bir çok yön taşıyan!

Parolamız 7 gün 24 saat çalışma önümüzdeki tüm engelleri birlikte aşacağız, asla yalnız yürümeyeceksin sloganımız. Dergimiz süreklilik ve ısrarın, cesaretin ve kadın dayanışmasının bir ürünüdür. Bütünüyle kadınların emeğiyle ortaya çıkan dergide herkesin kendinden bir şey bulacağı inancıyla bir sohlukta okuyup, uzun uzun sohbet etme imkanı bulma isteğiyle merhaba "BAHAR". (Antakya'dan bir YDK'lı)

Dersim: Dersim'in tek AKP'li belediyesi olan Pertek'te DİSK/Genel-İş Sendikası'na bağlı işçiler, işten çıkarılmalarına karşı direnişe devam ediyor. 1 Nisan'dan beri direnişte olan işçiler, yaşadıklarını gazetemize anlattı.

Belediyenin, "performans" bahanesiyle ilerici oldukları için işten çıkardığı işçiler, "Devrimci Güç Birliği"nin yönetime gelmesinden sonra işe başladıklarını ve bu süreçte de sorun yaşamadıklarını belirtiyor. AKP'nin ise 2013 yerel seçimlerinde devrimcilere karşı tutum sergileyen, kirli pazarlıklar ve iftiralarla belediyenin de eksikliklerini kullanarak, seçimi kazandığını söyleyen işçiler, "Sendikal anlamda eksiklikleri göreyek önce belediye başkanı ile sonra da sendikalarla görüşme yaptık.

DİSK genel başkanı ile görüşmeler yaptık. O süreçten sonra sendikamızın gelmesi biraz sancılı oldu. Biz ısrarla sendikal olma çabamızı sürdürdük. Ardından yaklaşık 30 kişi sendikaya üye olduk. Yeni gelen belediye yönetimi ile sendikalaşmamız sıkıntı yaratmaya başladı. Böl-parçala-yönet politikasıyla hareket ettiler. İkimizden cımbızla insan seçerek kirli çıkarları doğrultusunda birtakım vaatler sunarak bizden uzaklaştırdılar" diyor.

"İlk saldırıları dayanışmayı yok etmeye yönelikti"

AKP döneminde neler yaşadıklarını sorduğumuzda ise, AKP'nin ilk olarak dayanışma kültürünü hedef aldıklarını söylediler.

Belediyenin özellikle parayı kullanarak bunu yapmaya çalıştığını belirten işçiler, "Belediyede AKP dönemi

başladığından beri ilçede demokratlara, yurtseverlere, devrimcilere bu tarz yaklaşarak bizleri bölüp parçalamaya çalışıyorlar. Bunları yaparken de öncelikle apolitik kişileri seçiyorlar. 1000 lira gibi bir maaş ödeyerek muvaffak oldular. Bizler buna hiçbir zaman müsamaha göstermedik, her çıkarılan arkadaşımızın ardından alanlara çıktık. Sesimizi yükselttik. Ancak geçim kaygısı nedeni ile birçok eylemimiz yerel düzeyde kaldı. Bu yüzden insanlar biraz tedirgin.

Bugün gelinen noktada 57 kişi işten çıkarıldı. Sonrasında kafa-kol ilişkileri ile 2 işçiyi işe geri aldılar. Şu an toplam işsiz sayısı 55. Biz isterdik ki, çalışan 20-25 kişilik arkadaşların eylemimize destek versin ve yanımızda dursun ama olmadı. Bununla ilgili de çalışmalar yapıyoruz. O arkadaşlarla iletişimimizin kopmasını istemiyoruz. Hepsinin durumu belli hepsi kendi yağında kavrulan insanlar oldukları ve ekonomik bakımdan durumları kötü olması sebebiyle pek müdahale etmek istemesek de mücalemizde, yanımızda durmalarını istiyoruz" dedi.

Çeşitli demokratik çevrelerin ve örgütlerin bu süreçte nasıl bir destek hattı kurduğunu sorduğumuzda ise, hemen her işçinin bir demokratik kitle örgütünde mücadele yürüttüğünü, dolayısıyla otomatik olarak sürece dahil olduğunu ifade ettiler. İşçiler bu süreci şu şekilde anlattı:

"Biz mücadelemizi işten son çıkarılan arkadaşlar için değil, önceden çıkarılmış 45 arkadaş için de veriyoruz. İşçiler ve demokratik kitle örgütleri olarak ilçede bulunan siyasal yapı ve

vali ile yapılan müzakereler süreci pek sonuç vermedi çünkü zihniyet hep aynı zihniyet, babadan oğula geçen zihniyet. Vali beyin son söylemi 'Pertek de her hangi bir gürültü patırtı istemiyorum, başkan bu işçileri geri alın' oldu.

Peki, bu çözüm mü, tabii ki değil ama bir nevi kendi rahatlıklarını bozmamak için böyle bir söylemde bulunuyorlar. Başkan da orada valiye kafa sallayıp onay vermiştir ama sonuç olarak çıkarılan işçiler geri işe alınmamıştır.

Daha sonra Dersim'den gelen Devrimci Güç Birliği ve Halk Meclisi temsilcileri ile beraber ve ben işçi temsilcisi olarak hep birlikte belediye ile görüştük ama değişen bir şey yok. Bizler hukuksal anlamda yasal haklarımızı iyi biliyoruz, lakin onlar bilmiyor. Kendi hukukçuları kin ve nefretle hareket ettiği için sağlıklı hareket edemiyorlar. Bizim haklı anlamda alacağımız kazanç onların lehine olacaktır. AKP'li belediye meclis üyeleri dahi AKP yanlısı birçok esnafı gezdiğimizde de gördük ki, onlar da bu haksızlığın farkındalar ve bizim yanımızda olduklarını söylediler. Ayrıca atılan işçilerin çoğunun Alevi olması bizi Sünni-Alevi ayrımına sürüklemeye çalıştıklarını göstermektedir.

Biz böyle bir şeyi benimsemiyoruz ve böyle bir şeyin arkasında durmayacağız. Biz bunun tamamen siyasal boyutta olduğunu düşünüyoruz. Özellikle atılan son 10 işçinin devrimci kimliklerinden ötürü ön planda oldukları için işten çıkarıldıklarını düşünüyoruz.

Ancak biz bu baskılara yenilmeyeceğiz. İlerleyen günlerde direniş üzerine birçok eylemlik düzenlemeyi planlıyoruz. Burada bulunan devrimci kurumlar bizler için büyük önem arz ediyor o sebepten kararlarımızı onlarla birlikte almayı daha sağlıklı buluyoruz. Onların da bu anlamda bizlere destek olacaklarını biliyoruz. Birçok ilçeden, Dersim merkezden, genel merkez düzeyinden Ankara ve Diyarbakır'dan bizi destek amaçlı ziyaret eden heyetler oldu. Sizler aracılığı ile buradan onlara teşekkür ediyoruz."

İşçilerle yaptığımız söyleşinin sonlarına doğru, sık sık mücadelede kararlılık vurgulanırken, dayanışmanın daha da yükseltilmesi gerektiği dile getirildi.

Gazete çalışanlarımızın evi basıldı

İstanbul: 11 Nisan günü sabah 05.00 sıralarında İstanbul'da gazetemiz çalışanlarının kaldığı eve Terörle Mücadele Şubesi polisleri tarafından baskın yapıldı. Baskın öncesinde yanlış adres tespiti üzerine apartmanda terör estiren polisler Özgür Gelecek çalışanlarının evine girdi.

Konuya ilişkin çalışanlarımıza bir açıklama yapılmazken, bir açıklama yapılması gerektiği üzerine yaşanan tartışmada polisler "H—erhangi bir gözaltı durumunun olmadığını, evde

toplanıldığı ve bunun üzerine konuya ilişkin operasyon yapıldığını" belirttiler. Detaysız ve dağıtarak korkutmak için yapılan aramada GBT bilgileri dahi alınmadan evde bulunan kişilerin "Araması bulunmamaktadır" şeklinde tutanak tutuldu. Aramanın ardından polisler evi terk etti.

Polis saldırısı ile ilgili çalışanlarımız "Özgür Gelecek gazetesi olarak devletin bu saldırılarına yabancı değiliz. Nafile çabaların bir ürünü olarak gerçekleştirilen bu operasyonlar

bizleri gerçeklerin devrimci şiarını haykırmamızı engelleyemez. Tarihten bu güne katliamlara, tutuklamalara bırakılan halk kitlelerinin mücadele seli nasıl durdurulamaz; devrimci, demokrat, yurtsever basın da durdurulamayacak ve susturulamayacak" açıklamasında bulundular.

Okurlarımızdan destek

Baskının ardından İstanbul'da bazı semtlerde dayanışma için etkinlikler yapıldı. Gazi ve 1 Mayıs Mahallesi'nde yazılama yaparak

gazetemize yönelik baskıları kınayan okurlarımız, Gülsuyu ve Sarıgazi'de de toplu dağıtım çıkarak Özgür Gelecek'e sahip çıkmanın, onu kitlelerle buluşturmak olduğunu vurguladı.

Gülsuyu

"Fırar devrimci bir eylemdir"

Sincan 1 No'lu F Tipi A Blok A/13/7-8 No'lu odada kalan adli tutsakların 15 Ocak tarihli dilekçesi ile koğu tuvalet taşına bardak düşmesi sonucu, tuvalet taşının çatladığı ve tamir edilmesi gerektiği belirtilmiştir. Hapishane teknisyenlerince tuvalet taşının çıkarılması ile küçük bir odacık açığa çıkmıştır. Hapishane idaresi adına 36218 numaralı kurum 2. Müdürü tarafından imzalanan tutanak ve disiplin soruşturmasında durum şu şekilde anlatılmaktadır:

"... tuvalet taşının değiştirilmesi için teknisyenlerce hükümlünün odasına girilmiş olup, hükümlünün tuvalet taşının bardak düşmesi sonucu çatladığını beyan etmesi üzerine çatlak olan ortası çıkarıldığında çöp poşetlerine rulo halinde sarılmak suretiyle tuvalet taşının altına gizlenmiş malzemelere rastlandığı, çöp poşetlerine sarılı rulolar açıldığında ceza infaz kurumundan firar etmek amacıyla hazırlanan: Orlon ipi, Makrome ipi ve hamak yapımında kullanılan iplerden örülmek suretiyle hazırlanmış 2 adet 3 er metre uzunluğunda ip merdiven ve uçlarına ekli 6-7 metrelik halatlar, 43 metre aynı iplerden örülmüş kalın ve ince halatlar, 250 metre civarında makrome ve hamak yapımında kullanılan ip, iç çamaşırlardan yapılmış 2 adet eldiven ile kar maskesi, 2 adet ayakkabı keçesinden yapılmış eldiven, 7 adet pencere veya kapı pervazlarından sökülerek elde edilmiş ve uçları kanca şekline getirilmiş lama demiri, 1 adet havalandırma bahçelerinde anons için kurulan hoparlörü, 13 adet kuruma ait yemek saklama kabı kapağı, 1 adet makaralı ip düzeneği, 40 metre uzunluğunda kablo vb malzemeler, ve

bunlarla birlikte başka düzeneklerinde olduğu, ayrıca malzemelerin sarıldığı bir kısım gazete küpürlerinin 2003 yılına ait olduğu, aynı yerde bulunan pet kola şişesinin ise 2005 yılına ait olduğu 12 02 2015 tarihli tutanakla tespit edilmiştir."

TKP/ML tutsaklarının hücreleri basıldı

Ortaya çıkan odanın ve malzemelerin ardından 19 Şubat günü Sincan 1 No'lu F tipi hapishanesinde TKP/ML TİKKO dava tutsaklarının kaldığı hücre basılmış ve hücreleri dağıtılmış ve Tutsakların yasal olarak hakkı olan her şeye el konulan baskında, suç delili olarak ta saz teli, iğne ve radyo gibi temel kullanım hakkı olan eşyalara "Tünel kazımın da kullanıldığı" gerekçesi ile el konulmuştu. Hapishane idaresi gerçekleştirdiği bu saldırıyı tutsaklarını daha önce kalmış olduğu odanın yani A/13/7-8 No'lu koğuşa dayandırdı. Konuya ilişkin daha önce koğuştaki kalmış olan tutsaklar hakkında soruşturma açıldı.

Ankara 1 No'lu F Tipi Hapishanesi ceza infaz kurumu tarafından 2015/155-159 karar konu iki soruşturma açıldı. 2015/159 Mesut Deniz, Naki Demir İbrahim Şahin ve Halil Şahin'in odalarında yapılan ve tasarruf amaçlı yapılmış olan güçlendirilmiş pil el örgüler suç unsuru sayılarak tutsaklara 15 gün hücre hapsi verildi.

2015/155 Nolu soruşturma kapsamında ise Kemal Ertürk, Küçük Hasan Çoban, ve Ali Gülmez hakkında 20 gün Tahsin Geçimli hakkında "Fırra teşebbüs" iddiasıyla 20 gün hücre hapsi verildi. Aynı dosyada yer alan Mesut Deniz

Öncelikle şunu söyleyelim biz komünist ve devrimci tutsaklar olarak faşizmin zindanlarını ve tutsaklığı parçalamayı, özgürlükle kucaklaşmayı meşru ve çok değerli bir tavır olarak görüyoruz.

Ancak tüm bunlardan Adahilimizin, haberimizin olmadığı ve bize yöneltilen her olur olmaz fırra yada fırra teşebbüsünü isnadını kabul edeceğimiz, kesilmeye çalışılan her faturayı yükleneceğimiz anlamına gelmez.

Halil Şahin, Ahmet Parlak ve Naki Demir ise fırra hazırlık tarihi olarak kayda geçen 2002-2005 yıllarında hapishanede bulunmadıkları için bir ceza almadılar. Öte yandan hapishane idaresi tutsaklardan Küçük Hasan Çoban'a ceza vermek için tutuklanma sürecini 2002 yılı olarak gösterdi. Oysaki Çoban 2003 yılında tutuklanmıştı.

Tutsaklar: Zindanları parçalamak... Özgürlükle kucaklaşmak meşrudur

Sincan Hapishanesi'nde ortaya çıkan oda ve malzemelerin ardından tutsaklar verdikleri ifadede fırranın meşru bir devrimci eylem olduğunu savundular.

Konuya ilişkin verilen ifadede tutsaklar; "Öncelikle şunu söyleyelim biz

unutma unutturma" yazılı siyah tişörtler giydi.

Mahkeme heyeti duruşmayı başlattı, tarafların kimlik tespitlerini yaptı. Bu esnada salonda bulunan madenci yakınları ve avukatların tutuklu sanıkların duruşmaya getirilmemesi ve SEGBİS yöntemi ile ifadelerinin alınmak istenmesine itiraz etti. Aileler sanıklar getirilmediği için davanın görülmesine izin vermedi. Ara kararda mahkeme heyeti, 8 tutuklu sanığın salona getirilmesine karar verdi; duruşma 15 Nisan'a ertelendi.

komünist ve devrimci tutsaklar olarak faşizmin zindanlarını ve tutsaklığı parçalamayı, özgürlükle kucaklaşmayı meşru ve çok değerli bir tavır olarak görüyoruz. Bu bize göze insanın sadece asıl mücadele alanlarına kavuşma arzusunun değil kendini koruma ve yaşama katılma isteğinin en doğal tepkisidir. Adlilerin ya da devrimcilerin bu eylemlerini suç olarak değerlendiremeyeceğini düşünüyoruz. Bunu tutsaklığın en başta gelen zorunluluklarından olarak değerlendiriyoruz. Kaldı ki biz TKP/ML TİKKO davası tutsaklarının bu konuda ezilen halklarımızın yüzünü ağartan bir geçmişinin olduğu bilinmektedir" dediler.

İlgili soruşturmanın keyfiyetle oluşturulduğunu belirten tutsaklar konu hakkında ifadelerinde şunları belirttiler;

"Ancak tüm bunlardan dahilimizin, haberimizin olmadığı ve bize yöneltilen her olur olmaz fırra yada fırra teşebbüsünü isnadını kabul edeceğimiz, kesilmeye çalışılan her faturayı yükleneceğimiz anlamına gelmez. Yine bu düşüncelerimiz bizi idarenin yaptığı gibi "makul şüpheli" hatta "mutlak şüpheli" de yapmaz, çünkü şüpheli afaki temelsiz bir şey değildir. Somut bazı olgulara dayalıdır. Dolayısı ile soruşturmada keyfi olarak yürütülmemelidir."

Validebağ'a hapis mi?

H. Merkezi: Validebağ Korusu yanına yapılmak istenen inşaatın İstanbul 7. İdare Mahkemesi tarafından yürütmesinin durdurulmasına rağmen inşaatı devam edilmesi üzerine geçtiğimiz Ekim ayında talan ve rant politikalarına karşı Validebağ halkı direniş başlatmış ve halk bir çok kez polis saldırısına maruz kalmıştı. 10 Kasım günü çevik kuvvet ekipleri eşliğinde beton dökmeye gelen ekipler nöbet tutanları darp etmiş, yapılan basın açıklamasının ardından halka saldırıran polis 15 kişiyi gözaltına almıştı.

Üsküdar Belediyesi'nin Validebağ Korusu'nun bitişiğindeki alana mahkeme kararlarını tanımayarak cami inşaatına başlamasına karşı çıkan 15 kişi hakkında iddianame hazırlandı. İddianamede, 15 kişi hakkında polise direnip cam bilye ve taş attıkları iddiasıyla 7,5 yıla kadar hapis isteniyor.

Soma davası 15 Nisan'a ertelendi!

Manisa: Soma Katliamı'nda sorumlulukları bulunduğu gerekçesiyle 8'i tutuklu 45 kişi hakkında açılan davanın ilk duruşması Akhisar Ağır Ceza Mahkemesi tarafından, duruşma salonuna çevrilen Bülent Cigeroğlu Kültür Merkezi'nde 13 Nisan günü görüldü. Kültür Merkezi polis ablukasına alınırken, çevre illerden takviye olarak getirilen polisler bir kilometrelik çevreye araç giriş-çıkışlarına izin vermedi.

Katliamda yakınlarını yitiren aile-

lerin yanı sıra HDP Eş Genel Başkanı **Selahattin Demirtaş**, HDP İstanbul milletvekili **Sebahat Tuncel**, HDP İzmir Milletvekili Adayı **Pınar Aydınlar** ve **ESP, Partizan, Kızıl Bayrak, YDG, DDSB** gibi kurum ve sendika temsilcileri de duruşmanın görüleceği merkezin önüne geldi.

Aileler, engellemelere rağmen duruşmanın görüleceği salona girdi. Madenci aileleri yaşamlarını yitiren yakınlarının isimlerinin bulunduğu ve "301'in hesabı sorulacak", "301'i

özgür gelecek ^{Pêşeroja Azad}

Soykırımın 100. yılında

24 Nisan 2015 günü toprak çarmıha gerilecek, haykıracak ve ağlayacak bir kez daha! Bir soykırımın toplumsal hafızada şiddetli biçimde yankılanacak! Ermeni Soykırımı'nın 100. yılında öfkemiz kınına sığmayacak!

Emperyalizmin Türkiye girişinin bir ürünü, yağma ve talan üzerine uluslaşma sürecinin emaresi olan Ermeni Soykırımı'nın 100. yılında yüzümüzü katil devlete dönecek bugünlere taşınan acımızı öfkeye dönüştüreceğiz.

Ermeni Soykırımı'nın 100. yılında bir tarihsel günü, asla dolmayacak bir miadı yaşayacağız. İnkâr asılsız belgelerle temellendirmek isteyen, soykırımda mağduriyeti oynayan, "asıl katledilen biziz" diyerek şovenizmi perçinleyen faşist Türk devleti tarihsel geleneğine sahip çıkacak ve katliamın temsilcisi olarak faşist unsurları ile boy gösterecektir elbet!

Mirasına sadık TC

1915 Ermeni Soykırımı'nın üzerinden tam 100 yıl geçti. Ancak soykırım, katliam, inkar politikası konusunda devlet geleneği için aynı şeyi söylemek elbette mümkün değildir. Emperyalizmin devlet kademesinde örgütlenmesi ile gerçekleştirilen bu katliamda özellikle Alman emperyalizmin İngiliz emperyalizmine karşı giriştiği pazar mücadelesinin bir ürünü olarak ortaya çıkan Ermeni Soykırımı'ndaki bu gerçek Alman savaş belgeleri ile de ortaya saçılmıştı. Aydınlarından sanatçılara, orta ve küçük esnafından tüccarlarına kadar Ermenilere, Rumlara, Süryanilere, Kaldanilere karşı birçok alanda yağma ve talan ile inşa eden TC bugüne değin taşıdığı bu miras ile katliamdaki deneyimini köreltmiyor. Hrant Dink'ten Sevag Balıkcı'ya, Marisa Küçük'ten daha birçok Ermeni'ye kadar tahammülsüzlüğü, katliamın bugünlere taşınan mirasıdır. Hrant Dink'i katledenlerin sırtının sıvazlandığı Cumhuriyet'te katillere asılan "onur" madalyası bu devletin tarihini

sokağa çıkmak!

simgeliyor. Bu tarih katliam üzerine ideolojisini şekillendirmiş, yağma ve talan üzerine inşa edilmiş, imha inkâr ve asimilasyon ile bugünlere getirilmiş bir tarihtir. Bu tarih can suyunu halkların katliamından alan ve uluslaşan, Kemalizmin gerçeğidir.

100. yılında Ermeni Soykırımı ezilenlerin tarihidir!

Ermeni Soykırımı'nın 100. yılında Türk hakim sınıfları kesin olan bir propagandaya, "milli kurtuluş" sloganına sarılacak. Türklük ideolojisi ile dikiş tutturulmaya çalışılacak. Faşist unsurları ile sokaklarda anma eylemlerine karşı saldırılar gerçekleştirecek.

İşte tam da bu yüzden 100. yılda alanları faşizme bırakmamak, 100 yıl önce başlayan ve hala günümüzde etkilerini, acılarını devam ettiren bir soykırım karşısında, halkların yanında olmak adına omuzlarımızdaki en önemli sorumluluklarından biridir. Halkımızın yaşadığı acılar, travma hala günümüzde hayalet gibi dolaşiyor. TC'nin her faşist-şoven pratiği yaralarımızı yeniden kanatıyor. Kürt

halkına yönelik imha, inkar, asimilasyon politikalarından Ortadoğu'da halkların ve inanç gruplarının kasaplığını yapan çetelere verilen her desteğe kadar acılarımız tazeleniyor. "Affedersiniz Ermeni" diyecek kadar alçak olan bir devlet zihniyetinin Suriye-Kessab'da "Ermenilerin kurtarıcısı" rolüne bürünmesinin, tam da bu yüzden hiçbir karşılığı yoktur.

Tüm bunlar yaşandığı içindir ki, kimse bu soykırımın acısının da 100 yıl öncesinde kalmasını beklemesin. Acımız, öfkemiz 100 yıl ötede kalmadı. Soykırımın 100. yılı faşist Türk devleti tarafından katliama uğrayan Kürt ulusunun, Alevilerin, Süryanilerin, Rumlarnın ve daha birçok inanç ve milliyetin tarihsel hesaplaşması olacak. Bu açıdan;

100. yılında Ermeni Soykırımı'nda sokağa çıkmak; Kessab'da emperyalizmin DAİŞ eliyle gerçekleştirdiği katliamlara karşı çıkmak demektir!

100. yılında Ermeni Soykırımı'nda sokağa çıkmak; Kürt halkına yönelik imha ve inkar politikalarına karşı çıkmak demektir!

100. yılında Ermeni Soykırımı'

mi'nda sokağa çıkmak; Türk hakim sınıflarının imtiyazlarına karşı çıkmak demektir!

100. yılında Ermeni Soykırımı'nda sokağa çıkmak; Aleviler başta olmak üzere inançlara dönük baskı, yasak ve katliamlara karşı çıkmak demektir!

100. yılında Ermeni Soykırımı'nda sokağa çıkmak; Misak Manuşyan gibi öfkeyi kuşanmak demektir!

100. yılında Ermeni Soykırımı'nda sokağa çıkmak; Paramaz ve yoldaşları gibi darağaçlarında geleceği haykırmak demektir!

100. yılında Ermeni Soykırımı'nda sokağa çıkmak; faşizme karşı Hrant olmak, gerçeğin peşinde halkların bilincine erişmek demektir!

100. yılında Ermeni Soykırımı'nda sokağa çıkmak; Manuel Demir gibi faşist cellatların beyninde patlamak demektir!

100. yılında Ermeni Soykırımı'nda sokağa çıkmak; faşist Türk devletine korku salmak, dağlarda gerillanın haykıran namlusunda Armenak Bakır olmak demektir!